

ПАГОНЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ

АГЛЯД:

ГОРАДНЯ

БЕЛАСТОК

ВІЛЬНЯ

№ 10 (24)

23 красавіка — 6 траўня 1993 г.

Кошт 5 рублёў

Бюст Васіля Чапаева ў нагрузку... Або помнік Леніну, паглядзець на які чужых ня пушчаюць. І яшчэ шмат цікавага АБ ГІСТОРЫІ ГАРАДЗЕНСКИХ ПОМНІКАУ.

ВІЛЕНШЧЫНА — унікальны рэгіён традыцыйнай беларускай культуры. Беларусы фармуюць тут своеасаблівую Мэкку.

Размова з Лявонам Вольскім — кіраўніком самай скандальнай змагарскай камандай «МРОЯ».

П р а г р а м а
ТЭЛЕБАЧАНЬНЯ на наступны тыдзень:
Менск — Варшава — Масква.

Беласточчына

25 лютага Беластоцкі апеляцыйны суд зарэгістраваў назву беларускага тыднёвіка «Ніва», выдаванага ў Беластоку. Выдаўцом газеты ёсць Праграма Рэда тыднёвіка, якая пачала рабіць заходы дзеля гэтага каля года таму, калі БГКТ не ўдалося атрымаць правы на газету. Узначальвае Рэду беларускі навуковец і пісьменьнік Ян Чыквін.

27 лютага адбыўся пяты зьезд Беларускага аб'яднаньня студэнтаў. Зьезд даў ацэнку стану беларускага студэнцкага руху, былі абмеркаваны справы, звязаныя з ажыццяўленьнем галоўных мерапрыемстваў БАСа: «Басовішча», рэйду «Бацькаўшчына» і іншых.

Зьезд абраў Галоўную Рэду з 10 асобаў і рэвізійную камісію. Новым прэзідэнтам (старшынёй) на бліжэйшы год быў абраны Юрка Сульжык, студэнт 4-га курса гістарычнага факультэта Варшаўскага унівэрсітэта.

11 сакавіка ў Бельску Падляшскім адбылася сесія гарадзкой рады, на якой зацьвердзілі бюджэт горада на 1993 год. З агульнай сумы ў 40 мільярдаў злотых 20 мільёнаў выдзелена на дадатковае фінансаваньне беларускага хору «Васілёчкі», які працуе пры Бельскім Доме

культуры.

15 сакавіка Беластоцкі ваяводзі суд па незвычайна зацягнутым — больш як на паўгода — легалізацыйным працэсе зарэгістраваў таварыства пад назвай Беларускі Саюз. Ён складаецца з шасьці беларускіх арганізацый: Таварыства беларускіх журналістаў, Беларускага літаратурнага таварыства «Белавежа», Беларускага дэмакратычнага аб'яднаньня, Беларускага аб'яднаньня студэнтаў, Праграма Рэда тыднёвіка «Ніва» і Саюза беларускай моладзі.

Мэтай стварэньня Беларускага Саюзу зьяўляецца згуртаваньне беларускіх асяродкаў у Польшчы дзеля распрацоўкі супольнай стратэгіі разьвіцьця беларускага руху ва ўсіх яго галінах. Да Саюзу можа далучыцца любая арганізацыя, мэты дзейнасьці якой адпавядаюць ягонаму статусу.

24-25 сакавіка ў Беластоку адбыліся ўрачыстасьці сьвяткаваньня 75-х угодкаў абвешчэньня Беларускай Народнай Рэспублікі. Упершыню адзначэньне сьвята мела афіцыйны характар. Падобныя ўрачыстасьці адбыліся таксама ў Варшаве.

«Часопіс» № 4 (красавік, 1993),
г. Беласток.
З польскай мовы пераклаў
Р. МЕНДЖЫБЕУСКІ.

Шаноўныя спадарыні й спадары!
Газэта «ПАГОНЯ» — гэта зьвесткі з Гарадзеншчыны, Віленшчыны й Беласточчыны. Калі вас цікавіць беларускае жыцьцё ня толькі на Беларусі, але таксама ў Польшчы й Летуве, дык падпішыцеся на нашу газету! Паўгадавы кошт — 303 рублі, індэкс — 63124. Падпіска прымаецца ў любым паштовым аддзяленьні Рэспублікі Беларусь.

● Эмігранцкі друк

Чарговы нумар «Беларуса»

Днямі мы атрымалі з Новага Ёрку чарговы, сакавіцкі нумар газэты «Беларус», за што дзякуем нашым амерыканскім калегам. У папярэднім № «Пагоня» мы ўжо выкарысталі дзьве нататкі з дасланай газэты, а цяпер прапануем агляд усяго нумару.

Перадусім, друкуецца Зварот Рэды БНР да беларускага народу з нагоды 75-х угодкаў абвешчэньня незалежнасьці нашай Краіны. У сваю чаргу прывітаньне суродзічам у эміграцыі даслалі старшыня БНФ сп. Пазыняк і сакратар Управы сп. Вячорка. У ім, у прыватнасьці, гаворыцца наступнае: «Змаганьне пакаленьняў беларусаў дало плён. Рэспубліка Беларусь абвешчана незалежнаю дзяржаваю. Над Менскам лунае наш адвечны бел-чырвона-белы штандар, а дзяржаўным гербам краіны зноў стала Пагоня... Але галоўнае сьвята Беларусі азмрочана трывогаю. Сілы мінуўшчыны перайшлі ў наступ... Урэшце, незаконна адноўлена КПСС — партыя, якая нясе адказ за пакуты нашага народу, якая збройна нішчыла БНР і растаптала ідэалы 25 Сакавіка».

Друкуюцца матэрыялы, якія датычаць маючага адбыцьця ўлетку ў Менску зьезда беларусаў сьвету. Зьмешчаны здымак Васіля Быкава з ягоным інтэрв'ю радыё «Свабода» пад назовам «Наша суверэннасьць пад вялікай пагрозай». Аб адным з аспэктаў палітыкі беларускіх уладаў народны пісьменьнік гаворыць: «Я хоць бы хацеў прывесьці адзін момант нашай палітыкі ў дачыненні да войска, каторага ў Беларусі сканцэнтравалася вялізная колькасьць. Наша кіраўніцтва разьлічвала, што гэта паслужыць усталяваньню добрых адносін з Расіяй, і Расія такім чынам яму аддзя-

чыць, а іменна, кампэнсуе ў галіне энэрганосьбітаў. Ну, але вось аказалася, што войска мы займелі ў вялікай колькасьці, якое трэба карміць, а нафты па-ранейшаму няма, і нават больш таго — робіцца ўсё менш, і яна ўсё даражэе, незалежна ад нашых адносін з Расіяй. Тут, канешне, дзеюць законы рынку і гэтая абачлівасьць, або гэты хвасцізм, уласьцівы беларускаму кіраўніцтву, не прыносіць Беларусі ніякай карысьці».

А. Сільвановіч піша пра тое, як суправаджаў на Беларусь гуманітарную дапамогу й наведваў праз 48 гадоў родную Вялейку. Груз — чатыры кантэйнеры па 12 мэтраў даўжыні кожны, складаўся з лекаў, шпітальных прыладаў, харчоў і вопраткі, агульным коштам больш за 2 мільёны даляраў. Набыта ўсё было пры ўдзеле Беларускай аўтакефальнай праваслаўнай Царквы, якую ачольвае ў Амэрыцы мітрапаліт Мікалай.

Аб працы Міжнароднай асацыяцыі беларусістаў апавядае яе прэзідэнт сп. Мальдзіс. Ён таксама паведамляе ў другім сваім допісе пра ініцыятыву выданьня энцыклапэдычнага даведніка «Беларусы ў сьвеце».

Цікавае паведамленьне аб наведваньні архібіскупам Тадэвушам Кандрусевічам новаёрскага кардынала О'Уонара. Пасьля багаслужбы ў катэдры сьв. Патрыка архібіскуп спаткаўся з амерыканскімі беларусамі. Як выявілася, ён «дасканала валодае беларускаю мовай, выявіў добрае разуменьне патрэбаў беларускіх каталікоў і прыхільнасьць да справы забесьпячэньня вернікаў і сьвятароў адпаведнай беларускамоўнай літаратурай. Сам ён робіць уражаньне энэргічнага й дэбразычлівага чалавека, які ў прынцыпе падтрымвае беларускае нацыянальна-рэ-

лігійнае адраджэньне».

Выдаваны ў Новым Ёрку часопіс расейскіх скаўтаў «Вестник руководителя» зьмясьціў ліст кіраўнікоў Саюзу скаўтаў Беларусі І. Косьцевіча і М. Навіцкага. Пачынаецца ён словамі «Все мы дети одной Родины — Великой Руси, которая несмотря на нынешнее положение остается неделимой и вечной Империей». Цікава, што, як сказана ў лісьце, «Союз Скаутов Беларуси находится под покровительством Белорусской Православной Церкви и Патриаршего Экзарха Всея Белоруссии Высокопреосвященнейшего Митрополита Минского и Слуцкого Филарета». Аўтар допіса А. Будзіч дзівіцца з гэтай нагоды: «Дык для каго адваёўвае Беларусь Уладзіка Філарэт, калі ён атакуе прапольскую Каталіцкую Царкву на нашай Бацькаўшчыне — для вольных беларусаў ці для «неделимой и вечной» маскоўскай імперыі, з якой беларусы выйшлі нядаўна ледзь жывыя нацыянальна?»

У рэдакцыйным артыкуле на 1-й

старонцы аналізуецца амэрыканская дапамога Расеі, выказана спадзяваньне на тое, што прэзідэнт Клінтан прыслухаецца да думкі былога дзяржсакратара Дж. Кісінджэра, які «у сваіх апошніх артыкулах перасьцерагае Заход не забывацца на расейскую гісторыю. Калі амэрыканцы, кажэ ён, будуць дапамагаць толькі Расеі, выключаючы іншыя былыя савецкія рэспублікі, дык Заход можа апынуцца за колькі гадоў перад новаадраджанай імперыялістычнай Расеяй».

З іншых публікацый «Беларуса» назавем допісы, прысьвечаныя памяці вядомага беларускага кампазітара Міколы Равенскага, які памёр 9 сакавіка 1953 г. ва унівэрсітэцкім горадзе Лювэне ў Бэльгіі. У «Адкрытым лісьце праваслаўных беларусаў» з Мастоў выказваецца просьба дапамагчы грашована пабудавань у горадзе царкву. Падпісалі ліст айцец Касьян, стараста Г. Лукашук і член царкоўнага савету Н. Лісай. Падаецца разьліковы рахунак 000701204 у Мастоўскім аграпрамбанку. Апошнім друкуецца сьпіс ахвярадаўцаў, якія прыслалі на выданьне «Беларуса» 955 даляраў.

(спадар).

Дзень памяці Ларысы Геніюш

7 красавіка гэтага года споўнілася 10 гадоў з таго дня, як памерла выдатная беларуская паэтка Ларыса Геніюш. У гэты памяtnы дзень жыхары Зэльвы разам з гасьцямі, якія прыехалі ў мястэчка з Горадні, Менску, Слоніма і іншых гарадоў Беларусі, наведвалі могілкі, дзе пахавана славетная беларуска. Паклалі кветкі й ўшанавалі дарагое імя.

Увечары ў мясцовым РДК адбылася вечарына, на якой гучалі ўспаміны пра спадарыню Геніюш, чыталіся

вершы ў памяць паэткі: іх выконвалі літаратары М. Скобла, Данута Бічэль-Загнетава, В. Ададурава, І. Навуменка, П. Марціноўскі.

Арганізавалі сьвята ўспамінаў супрацоўнікі цэнтральнай раённай бібліятэкі.

Дарэчы, грамадзкасьць мястэчка робіць намаганьні, каб на доме, дзе пражыла свае апошнія гады Л. Геніюш, была адкрыта мэмарыяльная дошка, а таксама каб адна з вуліц Зэльвы насіла імя паэткі.

М. ДУБРАВІН.

ПАЛІТЫЧНАЯ СЦЭНА

«Прадаецца Беларусь...»

Надзвычай цяжкае сёння эканамічнае становішча на Беларусі. Па дадзеных Старшыні Савета міністраў Вячаслава Кебіча спад прамысловай вытворчасці склаў 16%, а сельскай гаспадаркі — аж на 23% адносна мінулага года. Пры гэтым тая рыса, за якой павінен быў скончыцца спад і пачацца ўздым вытворчасці, яшчэ ляжыць па-за полем зроку. Такі стан эканомікі выклікае беспспрэчэднае пагаршэнне жыццёвага ўзроўню народа.

Прычыны такога абвальнага краху эканамічнай сістэмы Беларусі ляжаць часткова па-за яе часавымі й прасторавымі межамі, але тлумачацца неабачлівай, непаваротлівай, нарэшце, бязгледздай палітыкай улада. Чым жа адказвае В. Кебіч на абвінавачванні з боку як палітычнай апазіцыі, так і простых грамадзян? Чым тлумачыцца адсутнасць мэтанакіраванай эканамічнай палітыкі, якая адпавядала б інтарэсам беларускага грамадства?

На 11-ю сесію Вярхоўнага Савета ў якасці панацэі прапаноўвалася ідэя выхаду з тупіка праз стварэнне эканамічнага саюзу й ваеннага дагавору аб калектыўнай бяспецы з краінамі СНД. Пытанне аб эканамічным саюзе яўна надуманае, бо з восені 1991 г. побач з дагаворам аб эканамічным супрацоўніцтве Беларусь заключыла, па сьведчанні самога ж Кебіча, больш за 170 пагадненняў па пытаньнях эканомікі й г. д. «Акрамя таго, непасрэдна ўрадам рэспублікі й асобнымі ведамствамі заключана больш за 100 дагавораў і пагадненняў...» Дык чаму ж не шукаць разам з іншымі бакамі спосабы іх рэалізацыі, а не даваць да стосу нападмёртвых дакументаў яшчэ адзін мёртванароджаны, бо рэалізацыя яго ізноў будзе залежыць не ад адной толькі Беларусі?

Зразумела, ніякі разумны чалавек ня будзе выступаць супраць нармальнага эканамічнага адносінаў з іншымі краінамі, тым больш з суседзямі. «Але, — цытую Мікалая Галко з «На-роднай газеты» ад 31.03.93 — горка слухаць палітычныя абвінавачванні, заклікі, што без саюза нам ня жыць,

у той час, калі парлямэнт не шукае адказу, чаму не выкананы двухбаковыя пагадненні, дзе тыя танныя расейская нафта й казахстанскае збожжа, чаму (як сьвярджалі некаторыя прамойцы) Расея адмаўляе нам у ваенных пастаўках і ў той жа час гандлюе зброяй ва ўсім сьвеце?»

Разьлічваць, што эканамічныя пагадненні пачнуць працаваць пасля заключэння эканамічнага саюза, — надзеі самых наіўных прастакоў. І вось тут вылазіць шыла з мяшка: аказваецца, нам патрэбны яшчэ й ваенны саюз з Расеяй, бо, і гэта бадай што адзіны аргумент, які прагучаў на сесіі, «без ваеннага саюза нам ня будучь давяраць, без яго з намі ня будучь лічыцца», такі, разьлічаны на дурняў, аргумент канешне ж ня можа быць падставай для дыскусій, аднак паказвае меру розуму, які прыпісваюць нашаму народу некаторыя яго «абаронцы».

Якія могуць быць наступствы такога ваеннага саюзу для Беларусі:

1. Беларуская «каляска» намёртва прымацоўваецца да шалёнай расейскай тройкі, што нясецца насустрач патэнцыяльнай пагрозе грамадзянскай вайны, у той час, як некалькі вознікаў зацята вырываюць з рук адзін у другога лейцы. Вынікі гэтай аванштуры для Беларусі будучь прадказальныя: яны будучь жудаснымі, бо наша Бацькаўшчына ў выніку ваеннага саюза будзе непазьбежна ўцягнута ў гэты крывавы вір.

2. Рэзка пагоршацца адносіны Беларусі з яе непасрэднымі суседзямі: Украінай, Латвіяй, Летувой і Польшчай, якія, канешне ж, на такі саюз ніколі ня пойдучь. Гэта будзе азначаць, што мажлівасць свабоднага выбару ў кшталтаванні знешняй палітыкі Беларусі рэзка зьменшацца, што будзе раўназначна страце нацыянальнага сувэрэнітэту.

3. Запыніцца шлях на Запад, у Эўропу, бо з краінай, якая пайшла на ваенны саюз з нестабільнай звышдзяржавай у той час, як ёй самой ніхто й нішто, акрамя камуністычна-фашыстоўскіх сілаў гэтай самай звышдзяржавы, не пагражае, канешне ж,

ніхто ня будзе лічыцца як з сувэрэннай дзяржавай. Такім чынам, гэты крок азначае безнадзейнае падзеньне аўтарытэту Беларусі на міжнароднай арэне, падзеньне, якое будзе мець фатальны наступствы й для эканамічных перспэктываў Беларусі. Карацей, заключэнне ваеннага саюзу перакрэсьліць нашы спадзяванні на паліпшэнне жыццёвых умоў.

4. Парушацца Канстытуцыя й Ваенная дактрына Рэспублікі Беларусь, якія дэкларуюць Беларусі статус нейтральнай і бяз'ядзернай дзяржавы. Але парушаць Канстытуцыю й уласнааручна прынятыя законы гэтаму камуністычнаму парлямэнту ўжо так увайшло ў звычку...

5. Расейскія войскі пасля заключэння дагавору змогуць заставацца на беларускай зямлі колькі захочуць, а на Беларусі застаецца ядзерная зброя. У гэтым выпадку няцяжка прадбачыць, што калі мажліва ў Расеі да ўлады прыйдуць чырвона-карычневые, то без залішніх складанасцяў і амаль лягальна яны назавтра ж ліквідуць Беларусь як самастойную дзяржаву. В. Кебіч і камуністычны ваенна-прамысловы хаўрус, які стаіць за ім, могуць быць упэўненымі, што іх панаванне будзе забяспечана рускімі штыкамі й танкамі на любы пажаданы тэрмін і ім можна будзе й надалей ігнараваць памкненні й жаданні народа Беларусі.

6. Нашым хлопцам абавязкова (агаворкі ў дагаворы для наіўных) прыйдзецца зноў пакутаваць і паміраць далёка ад роднай Беларусі на войнах за чужыя імперскія ці кланавыя інтарэсы.

7. Ваенны саюз нічога ня дасць і ваенна-прамысловаму комплексу Беларусі. Наіўна меркаваць, што пры незагружанасці сваіх завсдаў урад Расеі будзе размяшчаць заказы дзесці за мяжой...

Як жа ўспрымаецца ініцыятыва Кебіча ў самой Расеі? Трэба адзначыць, што сёння існуюць дзве Расеі — дэмакратычная й камуністычна-фашыстоўская, і гэта мае свой выраз у факце двоеўладдзя, якое паступова вядзе да анархіі. Дык вось,

дэмакратычная Расея вуснамі віцэпрэм'ера А. Шохіна (цытую па заяве БНФ «НГ» ад 6.04.93 г.) заяўляе: «Мы не ставім впрямое пытанне аб эканамічным саюзе. Это инициатива Беларуси и Казахстана... Мы переходим со всеми странами СНГ на нормальные торгово-экономические отношения, как со странами дальнего зарубежья. России это выгодно экономически». І далей пра калектыўную бяспеку: «Я впервые слышу такое настойчивое предложение с вашей стороны». Пра калектыўную бяспеку як умову для эканамічнага саюзу А. Шохін сказаў: «У нас таких условий нет».

Такім чынам, дэмакратычная Расея ставіцца да ініцыятывы В. Кебіча па меншай меры абыякава. Зусім інакшая рэакцыя ў імперскай, чырвона-карычневай Расеі, якая не хавае свайго намеру ліквідаваць любым коштам незалежнасць новых дзяржаў. Калі будзе зліквідавана незалежнасць Беларусі, чырвоныя й фашысты выйдучь непасрэдна да Летувы й Польшчы амаль акружаць непакісную Украіну. Такім чынам, спраўджваецца выпакутаваная ўсходне-эўрапейскімі народамі ісціна: без незалежнай Беларусі ня можа быць свабоднай Польшчы, Прыбалтыкі й Украіны, як і без свабодных Украіны, Прыбалтыкі й Польшчы ня можа быць вольнай Беларусі.

Таму й ня дзіўна, што перадавалі атрады расейскіх чырвона-карычневых на Беларусі, усе гэтыя пкб, славянскія саборы, саюзы афіцэраў, адстаўнікоў-вэтэранаў і г. д. узрадаваліся нечаканаму падарунку спадара Кебіча — так заўзята пачалі прапагандаваць яго ідэю. Ня трэба быць прарокам, каб сказаць, што наступны аб'ектам іх атакаў будзе беларуская мова й беларускае Адраджэнне.

Такім чынам, ініцыятыву В. Кебіча па стварэнні ваеннага саюзу трэба расцэнваць як спробу ў імня карысьлівых кланавых інтарэсаў узрадзіць камуністычны таталітарызм, як спробу прадаць сувэрэнітэт Беларусі за панюшку табаку, за пах ад чачавічнай поліўкі.

Беларусы, будзьце пільнымі! Ня дайце загінуць надзеі! Бо страта незалежнасці — гэта страта спадзяванняў на лепшае жыццё!

М. ПАТРЕБА.

«Кухарчыны» дзеці

Нельга лічыць вынікі нечарговае сесіі паразай. Проста адбылося тое, што павінна было адбыцца. Стан эканомікі катастрофічны. Сённяшнія кіраўнікі прадпрыемстваў ня могуць яго выправіць. Амаль усе яны людзі мінулага часу. Большасць з іх прызначаны на пасаду дырэктара маскоўскімі міністэрствамі. Раней ім было ўсё зразумела. З «цэнтру» ідзе сыравіна й заказы, працавітыя беларусы ўсё перапрацоўваюць і маўчаць. Назад у «цэнтр» ідзе гатовая прадукцыя, а адтуль заробак ў якасці папер з выявай Ільліча. Кіраўніцтва найменш хвалюе, ці на карысць гэта беларускай дзяржаве, бо такой дзяржавы яны не ўсведамляюць. Гэтыя людзі ня тое, што ня хочуць — проста ня могуць працаваць па-іншаму.

Замяніць іх на сённяшні момант няма кім. Аддаць заводы ў рукі прадпрыемальнікаў? Дык тыя, хто складае эліту прадпрыемальніцтва на Беларусі, ў большасці выйшлі з падкрыла КПБ і ВЛКСМ і нажылі капіталы на пераўтварэнні краіны ў зямлю, на якой тавары едуць з Усходу на Запад і наадварот, але ў нас не затрымліваюцца. А беларускае прадпрыемальніцтва знаходзіцца ў стане станаўлення, і кожны лепшы мае за гонар выказаць яму сваю пагарду.

Выправіць становішча мог бы ўрад. Але давайце паглядзім, хто намі кіруе. Гэта ж славутыя «кухарчыны дзеці»! Як раней можна было выбіцца ў партбосы на Беларусі? Толькі маючы вельмі бедных бацькоў. Пра які патрыятызм можна казаць? Пра якую

свядомасць? Ад маленькага да самага вялікага начальніка адзін прыныц: «Каб добра есці, трэба несці, несці, несці».

Ніколі ў нашага кіраўніцтва не было самастойнай думкі. Заўсёды чакалі загаду з Масквы. Нельга казаць, што ўраду Беларусі не спадабалася незалежнасць. Памятаеце, як дзялілі партфелі? Спадзяваліся адхрысьціцца ад дэмакратычных пераменаў у суседзях. А як Кебіч ездзіў па розных краінах і як шмат абяцаў? Паўднёвая Карэя нават зьбіралася наладзіць у нас вытворчасць аўтамабіляў за тры месяцы. Зразумела, за

кошт нашага гэаграфічнага становішча й меншых заробкаў, чым у сябе (праўда, такіх, якія нам і ня сьніліся). Менавіта так карэйцы выйшлі з эканамічнага крызісу з дапамогай Японіі. Напэўна, не адны яны мелі такія прапановы. Мы ж знаходзімся на мяжы паміж Усходам і Захадам.

Але нічога не адбылося, бо для гэтага трэба навучыцца думаць самастойна, рэфармаваць эканоміку. А розум працуе толькі па-старому — з «цэнтру» сыравіна й папярковыя «Ільлічы», а туды тавар. Няхай галечка, але затое стабільная, і ўлада непакісная. Тут яшчэ й Ельцын ня вельмі

моцна трымаецца. Вось і запрасіліся нашыя кіраўнікі пад гаспадарскую руку.

Здаецца, няма ўжо наіўных, і ніхто ня верыць, што нешта зьменіцца на лепшае. Расея не зьбіраецца ратаваць беларускі ўрад, хто б ня быў пры ўладзе ў Маскве. Эканоміка там яшчэ горшая, чым на Беларусі. Прапрымаюцца нашы кіраўнікі яшчэ паўгода-год, давадуць нас да поўнага жабрацтва, рэфэрэндум забалбочуць, ды і з гэтага саюза нічога не атрымаецца.

Сітуацыя цяжкая, але не трагічная. Можа, тое жахлівае становішча, ў якое нас зараз вядуць, ўрэшце расплюшчыць вочы нашаму народу, і ён выйдзе з сьпячкі і зьверне ўвагу на тое, што робіцца наўкола. Зразумее, хто яму сябар, а хто вораг.

Дз. КІСЕЛЬ.

Балтыйскія паведамленьні

СТРАТЫ. Пасля таго, як 25 сакавіка на Летувіскай тэлевізіі была знятая з эфіру сьвятоточная беларуская праграма й Таварыства Беларускай Культуры атрымала адмову ўдаваў Летуву аднавіць у Вільні Беларускі музэй, што быў ліквідаваны пасля вайны, беларуская супольнасць панесла чарговыя страты. На гэты раз гутарка зноў ідзе пра тэлевізію. У панядзелак 5 красавіка апошні раз выйшла ў эфір штотыднёвая беларуская праграма «Раніца тыдня», а таксама штотыднёвая суботняя тэлеперадача «20 хвілінаў па-беларуску», скарачаная ў часе й ўключаная як рубрыка ў расейскую праграму «Согласие».

Такім чынам, беларусы Віленшчы-

ны страцілі здабыты колькігадовымі намаганнямі эфірны час. Варта нагадаць, што ў Летуве не рэтрансляецца праграма Беларускае тэлевізіі (тады як рэтрансляюцца дзве расейскія, адна польская й адна нямецкая), нельга набыць ці выпісаць беларускі друк. Таму зразумела, наколькі важная для тутэйшай 60-тысячнай беларускай супольнасці кожная хвіліна тэлефіру на роднай мове. Прадстаўнікі ўладаў тлумачаць новыя скарачэнні празьмернымі выдаткамі, а таксама новымі палітычнымі й творчымі канцэпцыямі, што зьвязана з прыходам новага кіраўніцтва на тэлевізіі і ўвогуле ў краіне.

ЗАМКІ. Урад Летувы са свайго

рэзэрву выдзяліў 6 млн. талёнаў на вывучэнне замкаў. Як вядома, у пералік важнейшых літоўскіх замкаў уваходзяць і тыя, што месцяцца на тэрыторыі сучаснай Беларусі — Наваградзкі, Крэўскі, Лідзкі ды іншыя.

«ПАТРЫЯТЫЗМ». Як паведаміла летувіская газета «Respublika», былы камандзёр дывізіі сумна вядомага Паўночнага гарадка ў Вільні (успомнім танкавыя атакі на людзей у студзені 1991-га, перахоўваньне функцыянераў КПЛ-КПСС, прытулак для баявікоў віленскага ОМОНу) гэнэрал-маёр В. Фралоў адмовіўся ад прапановы камандаваць расейскай дывізіяй, што разьмешчаная ў Таліне, бо зьбіраецца перайсці на службу ў беларускую нацыянальную армію.

Паводле матэрыялаў СМІ падрыхтаваў А. К.

ВІЛЕНШЧЫНА

Беларуская

Вільня

Сённяшняя сітуацыя нацыянальнага адраджэння на Беларусі шмат чым падобная да сітуацыі пачатку стагоддзя. Як і тады, пасля доўгага часу русіфікацыі і фактычнага нябыту, так і цяпер — пасля паўстагоддзя саветызацыі і поўнага ператварэння культуры ў сурагат, група энтузіястаў пачынае вяртаць ёй сапраўднае аблічча. І тады і цяпер адраджэнне пачынаецца фактычна з нуля. Розніца паміж тым адраджэннем і гэтым у тым, што ў пачатку стагоддзя яно пачыналася ў Вільні.

У 1903-м годзе тут утварылася першая беларуская палітычная партыя. Тут жа пачала выходзіць буйнейшая беларуская газета «Наша Ніва», якая заклала падваліны ўсяго нашага нацыянальнага жыцця. У Вільні дэбютавалі ўсе клясыкі беларускае літаратуры новага часу — Я. Купала, Я. Колас, М. Багдановіч, А. Гарун, М. Гарэцкі, З. Бядуля, А. Пашкевіч-Цётка... Тут адраджэўся беларускі тэатар. Тут былі сабраныя скарбы Віленскага беларускага музея, тут адкрыліся першыя беларускія школы... Словам, Вільня адразу стала цэнтрам беларускай культуры для ўсёй нашай нацыі, неафіцыйнай сталіцы Беларусі.

Зразумела, што ўсё гэта не магло раптам узняць ды зваліцца з неба. Яно толькі выйшла на волю пасля цэлага стагоддзя рэпрэсій, мардаванняў і забаронаў, якія чыніла над намі калянільная расейская ўлада.

За гэтае стагоддзе нам стараліся ўбіць у галаву тое, што нас, беларусаў, як нацыі, не было, няма і ніколі ня будзе. Нам даводзілі, што: па-першае, у нас няма гісторыі, бо Вялікае Княства Літоўскае, куды пяць стагоддзяў уваходзіла Беларусь, было чыста балцкай дзяржавай, а фэдэратыўная Рэч Паспалітая, у складзе якой мы пражылі два стагоддзі — гэта Польшча; па-другое, што ў нас няма рэлігіі, бо царква — толькі расейская, а касцёл — толькі польскі; па-трэцяе, што ў нас няма сваёй мовы, бо тая мова, на якой мы гаворым — гэта дыялект ці то польскай, ці то расейскай. Вось што стараліся нам давесці на працягу цэлага стагоддзя.

Але ўбіць што-небудзь у галаву можна толькі цёмнаму, паняволенаму народу. А калі ў народа зьяўляецца свая інтэлігенцыя, зьяўляецца і свой розум. Беларускім адраджэнцам пачатку стагоддзя — братам Івану і Антону Луцкевічам, Вацлаву Івановічаму, Вацлаву Ластоўскаму ды іншым — дастаткова было звярнуцца да кніг, да архіваў, да жывое памяці людзей, як адусюль пасыпаліся факты гістарычнае праўды. Пісанія па-беларуску дакументы 12-га стагоддзя, першыя беларускія друкаваныя кнігі, выдадзеныя Францішкам Скарынам у Вільні ў 1520-х гадох, Статут Вялікага Княства Літоўскага і архівы Літоўскай Мэтрыкі, пісанія па-беларуску, і г. д., і г. д. Дзесяткі і сотні выдатных асобаў, сапраўдных герояў нацыі, багатыя літаратурныя, музычныя, тэатральныя традыцыі. Словам, беларускае адраджэнне пачатку XX-га стагоддзя не звалілася з неба.

Яго — гэтае адраджэнне — абумовіла і тое змаганне з маскоўскімі акупантамі, якое ў 1794, 1831 і 1863 гадох падымалася ў нашым краі. І тое, што вялікі Адам Міцкевіч у сваёй лекцыі ў Колеж дэ Франс роўна 150 гадоў таму назваў беларускую мову з усіх славянскіх моваў найлепш распрацаванай і прыгожай. І дзейнасць Кастуся Каліноўскага, які выдаваў сваю «Мужыцкую праўду» пад псеўданімам «Яська, гаспадар з-пад Вільні», якога мараўцы скапілі ў віленскіх Свята-Янскіх муроў і павесілі на Лукішках. Нарэшце, новае беларускае адраджэнне абумовіла і праца віленскага адваката і пэста Францішка Багушэвіча, які сфармуляваў галоўныя ідэі гэтага адраджэння. І вось яно пачалося...

Мы ўжо мелі сваю Беларускую Народную Рэспубліку ў 1920-м годзе, калі большавікі і палякі ў Рызе бяз згоды беларусаў падзялілі Беларусь на дзве часткі — дзве сфэры сваіх уплываў. Вільня разам з усёй Заходняй Беларусіяй трапіла пад польскую ўладу, пад польскія забароны, асіміляцыю, турмы. Але на той час нішто ўжо не магло спыніць беларускае адраджэнне.

У 20-30-я гады ў Вільні выдаваліся дзесяткі беларускіх газет, часопісаў, кніг, якія можна было набыць у віленскіх беларускіх кнігарнях. У муроў былога Базыльянскага кляштара дзейнічаў беларускі культурны цэнтр — гімназія, музей, розныя грамадскія ўстановы. Працавалі дзесяткі палітычных, эканамічных, культурных арганізацый, буйнейшая з якіх — стотысячная Беларуская Сялянска-Работніцкая Грамада — была самай масавай арганізацыяй працоўнага люду ў тагачаснай Еўропе. А наогул у беларускім руху ўдзельнічала ці ня ўсё беларускае насельніцтва Віленшчыны, Гарадзеншчыны, Берасцейшчыны — сотні і сотні тысяч людзей. І цэнтрам беларускага руху зноў была Вільня.

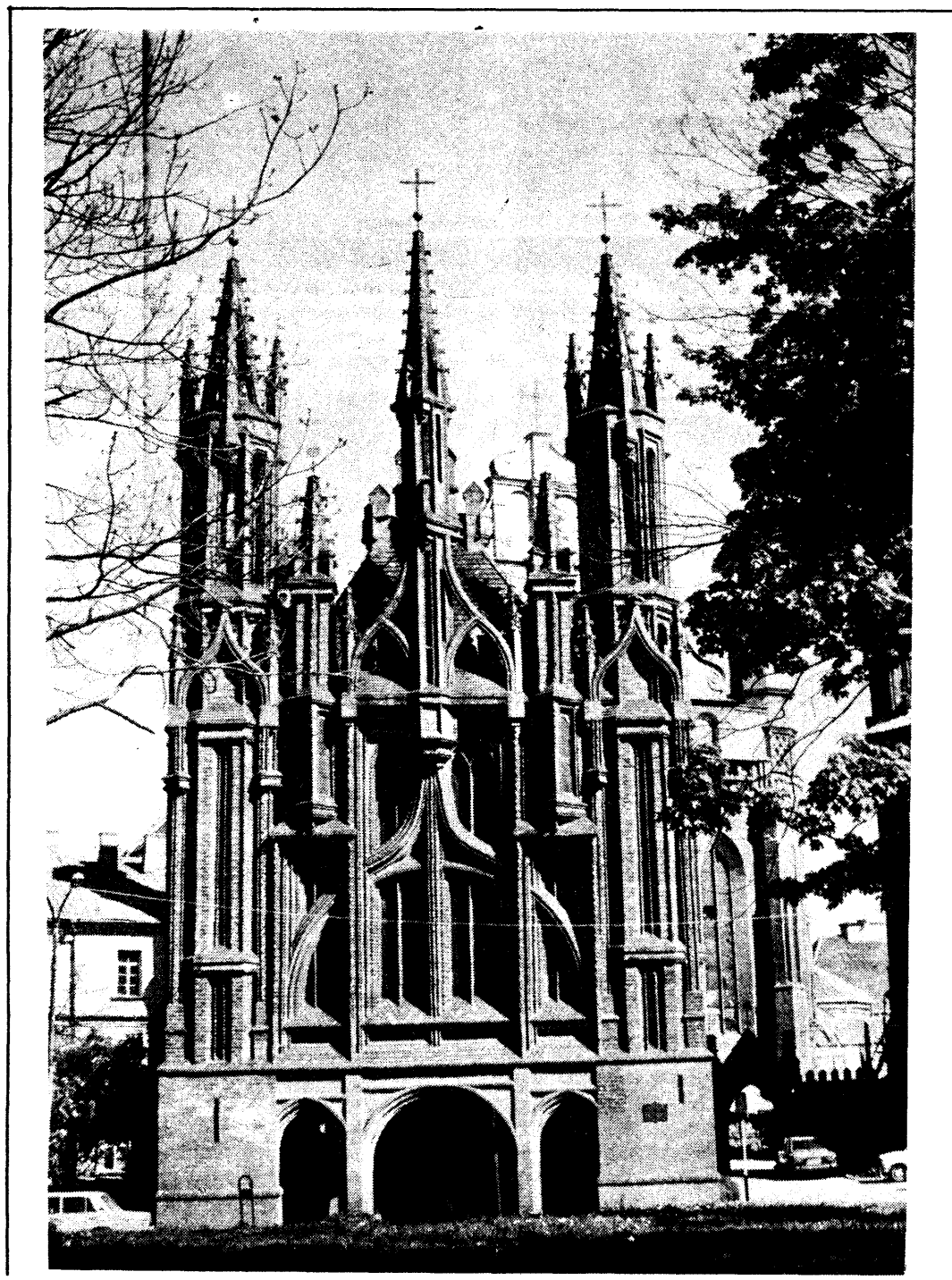
Дзеля чаго ўсё гэта варта яшчэ раз успомніць сёння? Дзеля таго, каб паставіць пытанне — куды ўсё гэта падзелася? І дзеля таго, каб мы лягчэй уявілі сабе, якога беларускага адраджэння можна чакаць у Вільні і на Віленшчыне заўтра.

Спачатку паспрабуем адказаць на пытанне: куды падзелася віленская беларушчына?

Прычынай новага заняпаду стала новае вынішчэнне нацыянальнай ін-

школы, друк, выходзілі радыёперадачы. Каардынаваў гэтую працу Беларускі Нацыянальны Камітэт. Нямецкія ўлады таксама спрычыніліся да вынішчэння нашае інтэлігенцыі. На іх сумленні паміж іншым жыццё некалькіх беларускіх ксяндзоў і айца Аляксандра Каўша, які ў міжваенны час ператварыў віленскую Пятніцкую царкву ў асяродак для праваслаўных беларусаў.

Але самы жорсткі ўціск усяго беларускага пачаўся тут пасля вайны. Былі забітыя і вывезеныя літаральна ўсе, у кім яшчэ кваліфікацыя памяць пра ранейшае нацыянальнае жыццё. Пасля гэтага летувіскія камуністы-большавікі ўзялі курс на поўную ачыстку краю ад усяго беларускага. З Масквы і Варшавы актыўна падтрымліваліся тутэйшыя расейскія і польскія асяродкі. Менск быў увогуле выключаны з палітычнага жыцця. Такім чынам, віленская беларушчына была адкінутая да зыходнай лініі пачатку стагоддзя і нават яшчэ далей. Бо колькі беларусаў за гэты час сталі так званымі «касыцельнымі палякамі», а колькі — «савецкімі расейцамі»? І тым ня менш, беларускае адраджэнне пачынаецца ў Вільні зноў.

тэлігенцыі — спецыялістаў, прафэсіяналаў, проста актыўных людзей. Ужо ў канцы 30-х гадоў польскія ўлады пачалі свой наступ на беларускі рух — закрывалі ўстановы, усяляк абмяжоўвалі і саджалі ў турмы актывістаў. Гэта прымусіла многіх віленскіх беларускіх інтэлігентаў звярнуць свае спадзяванні ў бок камуністычнага Менску. Але, вядома, то быў згубны шлях. Бо толькі адзінкі з соцыальна-уцёкачоў у БССР засталіся жывыя і амаль ніхто не пазбегнуў канцлагеру. Пасля, у 1939-м, савецкая ўлада вывезла з Вільні ўсю беларускую інтэлігенцыю ў ГУЛАГ. Але былі таксама і ўцёкачы на Захад. Яны вярнуліся ў Вільню ў часе вайны, і тут зноў пачалі працаваць беларускія

Не таму, што гэтага захацелася кучцы старэнкіх гулагаўскіх вэтэранаў, а таму, што ёсць на тое зусім аб'ектыўныя прычыны.

Беларусы спрадвечу жывуць на Віленшчыне. Сама Віленшчына стала ўнікальным рэгіёнам традыцыйнай беларускай культуры, у які ўваходзяць ня толькі Салечнікі і Трокі, Падброддзе і Сьвянцянны, але і Астравец, Сморгонь, Ашмяны. У беларускіх вёсках Віленшчыны гавораць на адной мове, і што, можа быць, самае галоўнае, тут захаваўся жывы беларускі фальклёр. Вільня, як культурнае асяроддзе, ня можа разглядацца беларусамі ні як асяроддзе эмігранцкае, ні як правінцыйнае. Разам з іншымі народамі беларусы

фармуюць тут своеасаблівую Мэкку, як сказаў пра наш горад выдатны беларускі паэт віленчук Уладзімір Жылка. Бяз Вільні як спрадвечнага духоўнага цэнтру праблематычнае духоўнае адраджэнне ўсёй беларускай нацыі. Так выглядаюць перадумовы адраджэння.

Што ж мы маем на сёння ў рэальнасці? 60 тысяч пашпартных беларусаў — гэта народ, пазбаўлены свае інтэлігенцыі. І калі мы ня хочам, каб адраджэнне гэтага народу пайшло стыхійным, папулісцкім, некіраваным шляхам, мы мусім вярнуць народу ягоную інтэлігенцыю, якая адродзіцца ў Вільні і на Віленшчыне беларускія асяродкі культуры і асветы. Якім чынам і што яшчэ трэба зрабіць для цывілізаванага беларускага адраджэння?

Па-першае, трэба зняць абмежаванні ў атрыманы грамадзянства Летувіскае Рэспублікі, жыльля, прапіскі і працы для тых беларусаў, якія прыехалі і яшчэ прыедуць у Вільню з тэрыторыі Рэспублікі Беларусі. Прыярытэт тут мусіць быць аддадзены спецыялістам — настаўнікам, журналістам, гісторыкам, людзям іншых гуманітарных прафэсій. Гэта людзі, з якіх утворыцца кола беларускае інтэлігенцыі наўзамен таго кола, якое было фізічна вынішчана большавікамі.

Па-другое, неабходна вырашыць усе юрыдычныя пытанні, звязаныя са зваротам Таварыству беларускай культуры ў Летуве трох дамкоў па вуліцы Жыгімонта, 12. У міжваенны перыяд гэтыя дамкі былі набытыя ва ўласнасць для беларускіх семінарыстаў-марыянаў, якія стварылі тут сапраўдны асяродак нацыянальнае культуры. Сёння ТБК робіць ў дамках рамонт, але да канца ўсе маёмасныя дакументы яшчэ не аформлены і яшчэ ня выселеныя ўсе жыхары, хоць мэрыя абяцала цалкам перадаць іх яшчэ мінулым летам.

Па-трэцяе, трэба стварыць беларускія рэдакцыі на тэлебачанні і на радыё. Павелічэнне аб'ёмаў і якасці беларускіх перадач затрымліваецца толькі з-за недахопу штатных работнікаў.

Па-чацвёртае, каб рэгуляваць той сацыяльна-палітычны рух беларусаў Віленшчыны, які неўзабаве можа стаць фактам палітычнага жыцця Рэспублікі, беларусам трэба мець свайго дэпутата ў парламенце Летувы. Пакуль беларускае насельніцтва рэгіёну яшчэ не настолькі арганізаванае, каб правесці свайго дэпутата на агульных выбарах. Тым ня менш, мы мусім мець свайго прадстаўніка, які б выказваў і адстойваў нашыя нацыянальныя інтарэсы.

Па-пятае, адраджэнне Віленскага Беларускага музея і Віленскай беларускай гімназіі беларусы звязваюць з будынкамі былога Базыльянскага кляштара, дзе з цягам часу мусіць быць адноўлены беларускі гістарычны культурны цэнтар. Бадай, гэтае мейсца ў Вільні найшчыльней звязанае з беларускай традыцыяй на працягу многіх стагоддзяў.

Я наўмысна не кажу пра ўсебаковую дапамогу з боку Рэспублікі Беларусі. Гэтай дапамогі беларусам Віленшчыны як не было, так і няма. Але пра гэта на старонках «Пагоні» гаварылася ўжо ня раз.

Некалі, у 1918 годзе, адзін з лідэраў беларускага адраджэння Антон Луцкевіч пісаў пра тое, як суадносіцца для беларусаў два цэнтры — Вільня і Менск. Вільня — цэнтар духоўны, Менск — палітычны. Луцкевіч добра разумеў, што Вільня — гэта горад, які ўзьнік на самай мяжы балцкага і славянскага этнасу, горад з вялікімі традыцыямі жыдоўскай культуры, дзе здаўна жывуць яшчэ і палякі, татары, немцы — гэты горад у духоўным сэнсе ня можа належаць толькі да нейкай адной культуры. «Раз'вязка тут можа быць толькі кампрамісная, — пісаў ён. — Вільня пры ўсіх варунках павінна абслугоўваць абодва народы, для якіх гэтае места было калыскай у часах нарадзін іх культуры».

Каб так было сапраўды, патрэбная жывая праца беларусаў і гарантыі Летувіскай дзяржавы, галоўная з якіх — разуменне беларускіх праблемаў, а таксама — курс на грамадзянскую супольнасць і прыярытэт праваў чалавека.

Алесь ПАШНЯКОЎ.

ГОРАД

ПОМНІЧКІ ПОМНІКІ ПОМНІШЧЫ

Эсэ

В. Дамброўскі

у напалегалым становішчы. Ніхто ня ведаў, што ўлюбёны народны гэрой апынуўся ў нас. Ні ў абкаме ня ведалі, ні ў гаркаме, ні нават у КДБ. Сьметніцы тыя чыгунныя, дарэчы, неўзабаве замуравалі ў падмуркі — якраз будаўніцтва палаца культуры распачалося. А помнік дапамагаў у цяжкую хвілю забесьпячэнцу, калі таму не было з кім выпіць і даводзілася гэта рабіць на самоце, дык ён размаўляў з Чапаям, скардзіўся на жыццё, жонку і начальства. Падобная ідылія цягнулася колькі часу, ажно пакуль забесьпячэнец не памёр, не пайшоў на пэнсію або папросту ня выгнالی яго за п'янку, дакладных звестак у нас няма.

Новы чалавек, які заняў вакантнае месца, быў патрыятычна выхаваны на лепшых прыкладах і г. д., таму яго вельмі ўзрушыла адкрыццё нелегальнага помніка. Адразу было дакладзена па інстанцыях куды трэба. Была створана адмысловая камісія, а потым у абкаме прынялі спецыяльнае рашэнне. Помнік вымылі з мылам, вынеслі на руках і паставілі на вуліцы пад будынкам вабласнога

суда, нібыта гэта быў зусім не Чапай, а сама Фэміда ці, прынамсі, вядомы царскі юрыста А. Коні. У «Зборы помнікаў» пра гэтую падзею паведамлена надзвычай сціпла: «Бюст гэроя Грамадзянскай вайны В. І. Чапаева ўстаноўлены ў 1981 г.» І ўсё. А чаму, навошта, з якой нагоды? У энцыклапедычным даведніку «Гродно» таксама няма тлумачэнняў. Нарадзіўся ў Чэбаксарах, член КПСС з 1917 (можна, ў гэтым разгадка?), вучыўся ў акадэміі гэнштаба, біўся з белаказакамі і белачэхамі, загінуў каля станіцы Лбішчэнск, цяпер г. Чапаеў Уральскай вобл. Недарэчна ўсё гэта, дальбог. Мода на показкі з часам мінула, адно што гарадзяне паміж сабой найменавалі вэндэспансэр, што на вул. Чапаева, імем Анкі.

2.

Ну, пра помнік аўтару «Дзіцячай хваробы лязны ў камунізме» ды «Імпэрыялізму і імпэрыякрытыцызму» (так, здаецца?) сказана і напісана шмат. Пастараймся не паўтарацца. Што можна сказаць напэўна? Гарадзенскі помнік самы аграмадны на

заходніх рубяжох нашай неабдымнай нябожчыцы-радімы, самы вялізарны ад Горадні ажно да самага Парыжа, бо, прыкладам, у Берасьці ўжо ня тыя памеры, ня тыя маштабы, таму што зроблены берасьцейскі Ільліч недзе ў 60-я гады, а памеры яго павялічваліся ад вадной круглай даты, зьвязанай

з кастрычніцкай рэвалюцыяй, да другой. На 100-годдзе зрабілі б, мабыць, гэтакі, як некалі стаяў у Сталінградзе сам спадар Сталін. Ну, але ўжо які ёсць. І так самы вялікі ва ўсёй Заходняй ды Цэнтральнай Эўропе. Стаіць сабе як чамадан без дзяржання. Прапанаваў быў сёлета мясцовы БНФ прыбраць бронзавага стода з-пад вокнаў гарадзкой улады, але ж няма з ім рады! Гэткі ў незалежнай Беларусі прыдумалі закон аб ахове помнікаў, што цяпер гарадзенскага Леніна можна будзе прыбраць адно з дазволу самога Пана Бога ды хіба таго яшчэ Кебіча.

Іншая была справа пры бальшавіках! Свайго пэрсанальнага Леніна наш вабласны горад атрымаў даволі даўно, яшчэ за верным ленінцам Сталінам. Як сьведчыць сьціслы запіс у «Зборы помнікаў», «Помнік Леніну Уладзіміру Ільлічу (гіст.). На пл. Леніна. У 1950 г. устаноўлена скульптура на пастамэнце». Карацей кажучы, помнік агульнарэспубліканскага значэння, каштоўная рэч з цэменту. І што? Пляваць яны хацелі на гістарычныя каштоўнасьці. Зькарцела ў абкаме паставіць новы, аграмадны помнік і стары, унесены ў «Збор помнікаў» пад № 66, зьнік за ноч

1.

Гадоў 10 таму, калі я яшчэ студэнтаваў у Вільні, дык пачуў гісторыю пра помнік Чапаю ў Горадні. Вясёлую, анекдатычную, бязглуздную гісторыю. Перакажу яе прыблізна зараз.

Адному гарадзенскаму заводу нешта было патрэбна ад, здаецца, львоўскага завода. Выехаў забесьпячэнец туды, дамовіўся атрымаць патрэбнае, але, як гэта было заведзена ў Саветаў, з нагузкай. Дамо табе, гавораць, усё што хочаш, але й нам пасабі, вазьмі няходкі тавар. Ну й узяў наш забесьпячэнец некалькі соцень чыгунных сьметніц ці кветніц, мода на якія мінула ў 50-я гады. Прымусілі таксама ўзяць і помнік, але на выбар: або Шаўчэнка Тараса, або Чапая Васіля. Помнікі, вядома ж, сэрыйныя, іх па СССР тысячы разыйшліся ў нагузку і ўжо ніхто ня браў, усе адмаўляліся ад Тараса з Васілём. Плянавая эканоміка падвяла. Але нашаму забесьпячэнцу ўсё адно давалося браць, і выбраў ён, зразумела ж, гэроя грамадзянскай вайны і анекдотаў, якраз мода была на чапаяўскія: «Васіль Іваніч, белага прывезьлі!» «Колькі скрынак, Пецька?!».

Гэткім вась далёка не гэраічным чынам апынуўся Васіль Іванавіч у БССР, дзе ніколі дагэтуль ня бываў, у заводскім складзе ў горадзе па-над Нёмнам. І зажыў ён, так бы казаць,

● Беласточчына

Клопаты праваслаўнай моладзі:

Гутарку са старшынёй Галоўнай управы Брацтва праваслаўнай моладзі ў Польшчы Яраславам Харкевічам прапаноўвае В. Харужы з Беластоку.

В. Х.— Брацтва праваслаўнай моладзі ўжо існуе больш за дзесяць гадоў. Ці можам прыблізіць чытачам гісторыю гэтага руху ў Польшчы?

Я. Х.— Брацтва праваслаўнай моладзі сваю гісторыю пачынае з 1980 года. Заснавана яно было групай студэнтаў і супрацоўнікаў праваслаўнай сэкцыі Хрысьціянскай тэалагічнай акадэміі ў Варшаве. Пачаткова афіцыйная назва была іншая — «Круг тэалагаў праваслаўных», што й адпавядала характару групойкі. Гэты круг гуртаваў вакол сябе амаль выключна моладзь, зьвязаную з рознымі тэалагічнымі кірункамі.

У 1982 годзе быў прыняты першы Статут «Брацтва», былі абраны ўлады, а Сьвяты сабор Епіскапскай праваслаўнай царквы ў Польшчы блаславіў яго дзейнасьць. Ад гэтага часу паўсюдна зачалі называць арганізацыю «Брацтвам». Афіцыйна, аднак, назва была зьменена на цяперашнюю ў 1991 годзе. У гэтым самым годзе быў зацьверджаны другі, цяпер абавязковы, статут, а сама арганізацыя

стала юрыдычнай асобай.

Сама назва «Брацтва», як і яго праграма дзейнасьці, сьведчыць аб працягваньні традыцый і значэння праваслаўных царкоўных брацтваў, якія некалі адыгрывалі значную ролю. Наше «Брацтва» зьяўляецца першай маладзёжнай арганізацыяй ва Усходняй Эўропе.

В. Х.— Якія мэты «Брацтва» ставіла перад сабою ў момант заснаваньня й ці зьмяняліся яны зараз?

Я. Х.— Можна сказаць, што мэты «Брацтва» былі заўсёды такія самыя й амаль што не зьмяняліся.

Сярод асноўных мэтай нашай дзейнасьці можна выдзяліць заахвочваньне маладых людзей да актыўнага ўдзелу ў жыцці царквы, разьвіццё зацікаўленьня сярод моладзі тэалогіяй і духоўным жыццём, дапамога слабейшым і самапомач сябрам арганізацыі.

Апошнім часам варта зазначыць, што больш намаганьняў «Брацтва» прыкладвае на свайго роду працу місіійную, што праяўляецца ў публіка-

цыях кніжак і іншых друкаваных выданьнях.

В. Х.— Што ўдалося зрабіць арганізацыі за апошнія гады? Якія віды Вашай дзейнасьці даюць найбольшы плён?

Я. Х.— Апошнія гады існаваньня «Брацтва» далі працяг і разьвіццё тых відаў (формаў) дзейнасьці, якія бралі свой пачатак у першай палове 80-х гадоў. Асноўная розьніца палягае на тым, што да сваёй цяперашняй дзейнасьці мы ўводзім як найбольш прафэсійнасьці.

Хочам, каб гэта, што робім, рабілася, па меры магчымасьці, як найлепей.

А якія віды нашай дзейнасьці найбольш плённыя? Думаю, што на першае месца трэба паставіць найбольшую падзею, якая адбываецца штогод у траўні на сьв. Гары Грабарцы. Ужо ад 13-ці гадоў пры манастыры сьв. Марфы й Марыі адбываюцца вялікія зьезды праваслаўнай моладзі з Польшчы, «узбагачаныя» замежнымі гасьцямі. На апош-

нюю гэтую сустрэчу зьехалася вельмі шмат моладзі, рэкордная колькасьць — 3200 асобаў.

Трэба таксама сказаць аб летніх, а таксама аб зімовых лагерах для моладзі й дзяцей. Штогод каля 20 лагераў супольна моліцца, дапамагае й адпачывае ў іх каля 500 маладых людзей.

І яшчэ адна, хоць часам найменш бачная, але вельмі патрэбная, наша дзейнасьць. Маю на ўвазе пастаянныя сустрэчы груп моладзі ў сваіх прыходах. Сустрэчы гэтыя, якія вядуць часта найбольш паважаныя моладдзю сьвятары, адбываюцца ў больш, чым дзесятку, прыходах (асабліва ў вялікіх і сярэдніх гарадах) пастаянна, а ў астатніх прыходах зрэдку. На гэтых сустрэчах можна пачуць адказ на шмат якіх жыццёвых пытаньняў ды праблемы, узбагаціць свае тэалагічныя веды, а таксама супольна пабываць у грамадзе сваіх маладых равесьнікаў, завязаць новыя сяброўствы.

ГОРАД

й сляды яго згубіліся дзесьці ў далёкім райцэнтры, у 3-й ссыльцы. Пры бальшавікох усё было проста, а цяпер з гэтай «святшчэннай каровай» няма рады, адно аздабляюць яе белчырвона-белыя сьцягі. На адным са здымкаў вы маеце ўнікальную магчымасьць убачыць сасланы помнік (правая рука ўзнята ў гару) незадоўга перад высылкай.

А гэты, напалову ўсечаны помнік, таксама мае мясцовую дысьлякацыю, але папросту мала хто з гарадзенцаў пра яго ведае, а бачылі наогул толькі адзінкі, бо ён знаходзіцца на падворку ЦЭЦ-1, куды чужых строга не пушчаюць. Паставілі яго тут (дакладная дата невядомая), мабыць, у памяць аб пляне ГОЭЛРО ды «лямпачцы Ільіча», то бок Эдысона. Але гэта ўсяго толькі нашая здагадка, бо гэтага нелегальнага Леніна няма ў «Зборы» й даведніках, таму, мусіць, ён і помнікам ня лічыцца. А шкада. Пра яго, думаецца, можна было б прыдумаць што-небудзь рамантычна-узыньскае ня горш як пра таго аграмаднага, што на пляцы (гл. энц. даведнік «Гродно»): «В позе, характерных жестах рук, моделировке фигуры отражена творческая энергия вождя».

3.

Нас, савецкіх беларусаў, хоць сяродначы абудзі ды спытай, прыкладам, хто самы вялікі хімік, адкажам не марудзячы: Ламаносаў! А хто радзіў прыдумаў? Папоў! А хто танк прыдумаў? Усё рускія людзі. Якіх мы меншыя, памяркоўныя браты. Дзіва што ў Горадні апрох ленаў ды Чапая, стаіць танк, Шчорс, скульптурная кампазіцыя «Всегда на чеку» на вайсковых могілках і г. д. і да таго падобныя. Паводле энц. даведніка «Гродно»: «Многие П. представляют значит. художеств. ценность,

органично входят в архит. ансамбли и комплексы улиц и площадей, занимают важное место в архит. облике города. В художеств.-архит. облике и обществ.-политич. жизни Гродно наиболее значит. роль играют Ленину В. И. памятник на пл. Ленина,

Курган Славы... Играют важную роль в патриотич. и эстетич. воспитании трудящихся». Канец цытаты, дзякуй за цярплівасьць й увагу. Тут без бутэлькі, як той казаў, не разабрацца дыш пісалася ўсё гэта (ужо не кажучы пра досыць «густоўныя» скарачэньні) ня йнакш пасьля паўлітэркі. Суцэльны «брэд сівай кабылы» або як у нас кажучы, казаў Халімон рабой кабыле сон...

Гэта што, былую заграадную сядзі-

бу Станіславава, на якой яшчэ захаваўся вэнзэль апошняга караля Станіслава Аўгуста Панятоўскага (на вул. Церашковай!) вельмі аздабляе няглы помнік Ціміразеву! Ціміразеву быў вялікі вучоны, але прычым тут ён? Ягоны вулічны бюсьцік нават пасаромеліся ўключыць у даведнікі ды экцыкляпэдыі. Або пабудавалі ў нас хіміка-тэхналягічны тэхнікум, а перад уваходам абавязкова паставілі Ламаносава. А праз 200—300 мэтраў, насупраць мэдыцынскага апынуўся ўсяго толькі зьялены зьмі, нібыта і не было ў нас доктара лекарскіх навук славутага Фр. Скарыны! Дарэчы, ні Ламаносава, ні зьяленага зьмія ў «Збор помнікаў» не ўключылі (абодвух гл. на здымках). Таму, мабыць, кіраўніцтва наважылася сьпісаць халмагорскага вучонага й мы з фотакарэспандэнтам з цяжкасьцю адшукалі яго на задворках. На ягоным месцы цяпер стаіць помнік хлопцам, якія паводле чужынскай волі загінулі ў Аўганістане.

А яшчэ праз 200—300 мэтраў у бок Друскенік вялікі помнік землякам, што загінулі са сацыялізмам у тым Аўгане. Помнік адкрыў летась наш міністр абароны... Месца гэтае было доўга занятым. На ім спачатку стаяў падарунак з таго ж львоўскага заводу сэрыйных помнікаў, сучасны варыянт «бабы з вяслом», які цяпер дысьлякуецца праз 600 мэтраў адсюль на падворку раддома (гл. на здымку). У гарадзкім гайніку камнёвая жанчына з дзіцём памерамі свайго бюста магла псаваць густы мясцовых школьнікаў, таму, мабыць, яе прыбралі прэч з вачэй. Дзьве наступныя грудастыя жанчыны (гл. на здымку) таксама спачатку былі паставлены ў тым жа самым гайніку, але ў супрацьлеглым яго баку, побач палаца культуры «Юнацтва» (у якім, дарэчы, выступаў Данчык, «Лэдзі Панк», Малгажата Астроўска з «Лёмбардам» і «Уліс»), аднак іх неўзабаве прыбралі дзеля тых жа цэнзурных меркаваньняў ды вывезьлі ў заграадны піянерлагер.

4.

Я блукаю гарадзенскімі вулкамі, спыняюся перад ейнымі помнікамі, ды часам пачынаю няверыцца: а ці гэта ня Нью-Васюкі, ня Сызрань, Валагда або Цьмутаракань? Быццам бы й не было Вітаўта, Грунвальда, ня было Ст. Баторыя, ня было старажытнай каралеўскай Горадні, не працаваў у ёй урад БНР. Нічога гэтага, здаецца, й не было, а быў толькі савецкі горад Гродна: два-тры Леніны, танк на п'едэстале з 1968-га года, растрыбушаны «ТУ-104 — харошы самалёт» у 200-гадовым Жыліберавым парку.

У маёй праходцы мяне суправаджаюць сьцені Каліноўскага, Міц-

кевіча, Д. Гарадзенскага, Багдановіча, Тызэнгаўза, Жылібэра. Мінула ўжо па 4-5 год, як вырашана пабудоваць некаторым з іх помнікі. Але аніводнага няма. Праводзяцца конкурсы, паўтараюцца двойчы, тройчы. Усё марна. Нашых скульптураў навучалі ляпіць толькі Леніна ды бабу з вяслом. Здараюцца, праўда, часам і ўдалыя практы, але на іх увасабленьне як заўсёды няма грошай. Ну што ж, ужо лепш гэтак абы толькі не працягвалася бязглуздае бальшаві-

кае помнікабудаваньне. Каб ім яшчэ, крыху пакіраваць, дык у Горадні абавязкова б паставілі помнікі Суворава, мурыну Лумумбу і зусім ужо якім-небудзь недарэкам. А калі яны ўсё ж зноў вернуцца, дык пабудуюць на Савецкім пляцы помнішча Кім-Ір-Сэну, або ягонаму сыну, або жонцы.

Бо сёньня гэта самы лепшы сябра камуністых Рэспублікі Беларусь.

Фатаграфавалі
А. УЛАДАСЕВІЧ
і А. МАКАРЭВІЧ
(2 Леніны).

В. Х.— У якіх галінах дзейнасьці будзеце праводзіць сваю працу ў будучыні?

Я. Х.— Будучыня ставіць перад намі новыя выпрабаваньні, якія пры абмежаванай колькасьці людзей з жадаемым грамадзка працаваць, дапамагаць іншым. Жыцьцё штараз менш звязана з праблемамі веры, а больш з бескрытычным перайманьнем заходніх узораў жыцьця, нясе з сабой вялікую пагрозу для духоўнага рэлігійнага жыцьця. Гэта краіна перад усім моладзь, якая найхутчэй пераймае ўсе навінкі.

Як хочам перамагчы праблемы, якія нясе нам будучыня? Па-першае, штараз лепей наступае разьвіцьцё выдавецкай дзейнасьці. Выдавецтвы нашыя — гэта інфармацыйныя часопісы, якія даюць інфармацыю аб нашай дзейнасьці. Яны асабліва патрэбныя ўсім, каго навучаюць закону божаму (рэлігіі) у школах.

Другая, амаль што новая на будучыню галіна дзейнасьці — гэта абозы (лягеры), на якіх можна навучыцца, як дзейнічаць і працаваць з моладдзю. Найчасцей такія лягеры вядуць людзі з вопытам, з-за мяжы. Тут можна вучыцца замежным мовам. Гэта будзе спрыяць лепшым кантактам з замежнымі арганізацыямі з іншых дзяржаваў.

В. Х.— Як арганізацыя ставіцца да беларускай культурна-нацыянальнай спадчыны й да яе захаваньня?

Я. Х.— Трэба адзначыць, што ў

дзейнасьць «Брацтва» уключаюцца перад усім такія людзі, якія вышэй іншых вартасьцяў ставяць сваю веру. Праваслаўе зьяўляецца фактарам, які аб'ядноўвае людзей розных нацыянальнасьцей, што жывуць у Польшчы. Мушу сказаць, што вельмі часта праз захаваньне свайго веравызнаньня (рэлігіі) зьберагаецца розьніца нацыянальных меншасьцяў у нашай краіне. І нягледзячы на гэта, што большасьць нашых сяброў і дзеячоў штодзённа размаўляе па-польску, робім усё, што можам, каб захаваць нацыянальнасьць, перш за ўсё беларускую і ўкраінскую. Я сам найперш адчуваю сябе праваслаўным, а потым беларусам. Хачу, каб элемент беларускасьці выступаў у нашай дзейнасьці. Хай за прыклад будзе выдаваны намі часопіс «Квартальнік» на беларускай мове «Фос» («Сьвятло з грэцкай мовы»), сьпеўнік беларускіх народных песень «Спадчына», малыя кніжкі (брасуркі) аб «Брацтве», «Што гэта значыць, быць праваслаўным».

Таксама элемент беларускасьці пераважае падчас вогнішча на зьездзе нашай моладзі ў траўні на сьв. Гары Грабарцы. Ня мушу хіба сказаць, што не так ужо рэдка на сустрэчах маладзёжных груп на прыходах (перш за ўсё на вёсках) мовай размовы зьяўляецца беларуская.

В. Х.— Ці супрацоўнічаеце вы з маладзёжнымі замежнымі арганізацыямі, а асабліва з Беларусі, і як праводзіцца гэта супрацоўніцтва?

Я. Х.— Так, такое супрацоўніцтва

існуе практычна ўжо ад першых гадоў дзейнасьці «Брацтва». Найважнейшым для нас зьяўляецца супрацоўніцтва з праваслаўнай моладдзю ў межах СЫНДЭСМОСА (Сусьветнае Брацтва Праваслаўнай моладзі). Наша арганізацыя зьяўляецца сябрам гэтай арганізацыі ўжо з 1983 года. Маём цесныя кантакты з моладдзю з Фінляндыі, Чэхіі й Славакіі, і ў апошнім часе з Беларусі. У супрацоўніцтве з Сын-дэсмосам арганізавалі ў 1990 годзе IV Сустрэчу Школ Тэалагічных у Супрасьлі, а таксама Міжнародны Сямінар Лідэраў Праваслаўных Маладзёжных Арганізацый у Цепліцах у бягучым годзе.

З кантактаў з іншымі веравызнаньнямі трэба адзначыць супрацоўніцтва з Сусьветнай Фэдэрацыяй Студэнтаў-хрысьціян і Экуменічнай Рады Моладзі Эўропы. У рамках гэтых кантактаў нашыя дзеячы прымаюць удзел у курсах, сэмінарах па-за межамі Польшчы, а нашыя сябры пазнаюць багацьце праваслаўя.

Агулам штогод каля 30 сяброў «Брацтва» выезджае за мяжу, і столькі ж прымае з Польшчы.

Што датычыць кантактаў з моладдзю Беларусі, ад некалькіх гадоў супрацоўнічаем з групай моладзі з Менску, а апошнім часам навазлі кантакт з менскім брацтвам «Трох Віленскіх Мучанікаў». Існуюць таксама ад часу да часу кантакты з паасобнымі асобамі з Беларусі.

Гутарыў В. ХАРУЖЫ.
Беласток.

Сэмінар выкладчыкаў «эспэранта»

Нядаўна ў Маргінёве прайшоў сэмінар выкладчыкаў «эспэранта». Да ўдзелу ў гэтым мерапрыемстве зьехаліся эспэрантысты з Польшчы, Расеі, Украіны, Беларусі — усяго 47 чалавек. На працягу дзевяці дзён аматары міжнароднай мовы слухалі лекцыі, якія чытала пэдагог, міжнародны дыплямант з Польшчы Эва Бондар. Пасьля працытання курса лекцый слухачы здалі экзамэны на атрыманьне атэстату выкладчыка.

Міжнародныя атэстаты катэгорыі «А» атрымалі 13 удзельнікаў сэмінару, яшчэ трое дабіліся атэстату катэгорыі «Б».

Г. А.

АБВЕСТКА

З 23 траўня ў гарнізонным Доме афіцэраў Горадні абдуцца канцэртныя выступленьні хору эспэрантыстаў з Польшчы. Хор выконвае творы на беларускай, польскай і ангельскай мове, эспэранта.

Г. А.

КУЛЬТУРА

«DE PASSERELLE» — «МОСТ ПРАЗ ВАДУ»

Такую назву носіць фальклёрны ансамбль з бэльгійскага горада Дыльзэн-Стокэм, які на мінулым тыдні наведаў Горадню. Запрасілі гасьцей тутэйшыя артысты з калектыву «Спадчына»

«Мы перасталі змагацца», — прызнаецца кіраўнік «МРОІ» Лявон Вольскі

— Лявон, апошнія пару гадоў пра «Мрою» стала значна меней чуваць. Што вы можаце сказаць пра тое, што адбывалася ў вашым гурце?

— Справа ў тым, што мы ад пачатку былі па іміджы скандальнай змагарскай камандай, якая ў той час была напатрэбу, яна была якраз папулярная сярод пэўных колаў і наогул. А апошнія прыкладна гады два мы ўжо ў гэты струмень не трапілі, бо перасталі змагацца. Атрымалася, што рок-н-рол больш зацягвае, чым гэтыя ідэі. У прынцыпе цяжка выкарыстоўваць музыку дзеля ідэі, але можна — у нас было так спачатку.

Потым пераважыла творчасць музычная, і мы прыйшлі да раўнавагі тэксту і музыкі. Змяніўся наш слухач, змяніўся імідж. Пачалі «дуркі» розныя сьпяваць. Натуральна, што гэта быў нейкі адыход ад папярэдняй творчасці. Але з іншага боку, калі ты столькі год займаешся нейкай справай, як ні займайся, усё роўна праз пэўны час прыйдзеца яе рабіць на сур'ёзным, нармальным узроўні. А ў нас ня было магчымасці, таму што Веня Коней, наш гітарыст, проста не хацеў. У яго была альтэрнатыўная справа — камп'ютэрнае праграмаваньне, у якой ён — прафэсіянал. Ён сур'ёзны, таленавіты чалавек, і быў гэтым увесь час моцна заняты. Таму ён не хацеў цалкам звязвацца з рок-н-ролам.

Гады паўтара, недзе пасля паездкі ў Францыю, мы самі ня ведалі, у якім статусе знаходзімся: альбо мы — прафэсійная каманда, альбо так проста нешта граем, я не магу сказаць, што гэты пэрыяд быў кепскім у творчым плане, здараліся й знаходкі. Мы падыйшлі чамусьці, ня ведаю нават, як гэта атрымалася, да амаль што традыцыйнага рытм-энд-блюза ў творчасці, крыху такога шорсткага. Гралі ўжо чыста блузавыя тэмы й нават адну сьвінгаваю.

Натуральна, што павінна было нешта ў нейкі бок змяніцца: альбо цалкам стыль, нават каманда, альбо трэба было неяк па-іншаму ўсё гэта вырашаць. Вырашаць для сябе, што ты хочаш ва ўсім гэтым бачыць. Тое, што цяпер мы стварылі, можна сказаць, гэта новы прэжкт, хаця гучаньне, уласцівае «Мроі», засталося. Граем мы зноў жа не эксперыментальную музыку, а даволі традыцыйную.

Змяніўся й склад, нават колькасць чалавек (на дзесятым ці на адзінаццатым годзе існавання) змянілася раптам. Нас цяпер пяцёра. Тры чалавекі, што ад пачатку заснавання былі: Алег Дземідовіч, Юрась Ляўкоў, я. Яшчэ адзін бубнач дадаўся (яны з Алегам мяняюцца на канцэрце), Юрась Цынкевіч. Адзін на ўстаноўцы сядзіць, другі на бубне, альбо на кафбэлзе. Гітарыст Віктар Шот — вельмі таленавіты, ён шмат дзе перайграў, у адным складзе «Бонды», нават калі адтуль пайшлі Корань з Маркавым.

Граў у «Інспэктары» са Смольскім, граў у камандзе «Гоў», таксама са Смольскім і з Юрасём Цынкевічам.

Я пасля доўга перапынку нарэшце адчуў, што атрымліваецца няблага, што проста добра працуецца, без асаблівых перашкодаў, тым болей, што мы ўладкаваліся, як гэта ня дзіўна гучыць, у філармонію.

— І хто вас там «прыгрэў»?

— Гэта называецца дырэкцыяй эстрадна-цыркавага мастацтва. Там усё жыццё сядзелі «Чараўніцы», там тэатр-студыя «Сябры». Вуяціч — мастацкі кіраўнік, а гэнэральны — Літвіновіч.

— А з чыёй пасылкі гэта атрымалася?

— Нам прапанаваў Юра Цыбін з «Беларускай маладзёжнай». Ён ведаў, што будзе праслухоўваньне філарманічных калектываў, у якім могуць удзельнічаць калектывы з боку.

— Гэта тое, што адбывалася на заводзе халадзільнікаў у лістападзе?

— Так, там нас Ярмоленка паслухаў... Увогуле я яму здзівіўся, бо ў музыцы ён чалавек памяркоўны й даволі нацяганы ў розных стылях. Ён вартасці бачыць. У мяне з ім заўсёды былі асацыяцыі: «Лягу-прылягу», а зараз колькі не сустракаўся, заўважаю, што ён даволі зычліва ставіцца, як ні дзіва.

Цяпер такі час, што гэтыя сур'ёзныя супярэчаныя паміж папсой і рок-н-ролам, гэтая бездань, якая

раней ляжала: мы ў сутарэннях, а вы на сцэне, вам грошы — нам ня грошы, здаецца, адыйшла. Я думаю, што калі хто з рокераў яшчэ зараз вольна казырыцца, дык гэта даволі сьмешна выглядае. Сёння ўсе ў аднолькавых умовах: калі ты хочаш працаваць, ты ідзеш, уладкоўваешся й працуеш. Тым болей, што пачынаецца сур'ёзная камэрцыя. Ёсць такія каманды, якія ня хочуць працаваць камэрцыйна, якім гэта ня трэба. Калі ласка, А выступаюць усё роўна ўсе разам.

Для мяне цяпер цалкам не істотна, з кім я выступаю ў канцэрце. Канешне, лепей, калі са сваімі, з «Крамай», напрыклад. Нават ва ўспрыняцці публікай ня бачу вялікай розніцы, такая музычная памяркоўнасць. Іншая справа, на якім узроўні робіцца любая музыка. Мы цяпер дараслі да добрых інструмэнталаў, добрых аранжыроўвак, а таму цяпер можам нешта казаць і наконт папулярнай музыкі таксама.

— Калі становіцца прафэсіяналамі, дык трэба, каб існавала сістэма шоу-бізнэсу. Расейцы памкнуліся на Захад, зразумелі, што паказваць асабліва няма чаго, і стварылі ўсю гэтую сістэму ў сябе дома. А што ёсць у нас?

— Што тычыцца року, дык у нас няма нічога наогул. Але ты дарма лічыш, што на Захадзе няма чаго паказваць. СССР была вельмі вялікая краіна. Зараз расьце новае пакаленьне, якое ўжо не абмежавана тымі

рамкамі, якія былі ў нас. А рабіць музыку па-ангельску, на сярэдне-эўрапейскім узроўні зусім не складана. Па маіх прагнозах гадоў праз пяць выканаўцы з былога СССР пачнуць зьяўляцца дзе заўгодна, і на MTV таксама. Безумоўна, той вакуум, які існуе на Беларусі, будзе нечым запаўняцца. Але Расея — вельмі вялікая краіна ў параўнаньні з намі. У гэтым ёсць свае мінусы, але ёсць і плюсы. Безумоўна, стварыць замкнёную, самаакупальную сістэму на Беларусі не атрымаецца. Зразумела, што нам прыйдзеца арыентавацца на адзін з вялікіх рынкаў спажываньня музычнай прадукцыі.

— Масква робіць вельмі кепскае падабенства з Захадам, а Беларусь даволі брыдка капіруе Маскву. Куды, у далейшым, на тваю думку, будзе арыентавацца беларускі шоу-бізнэс?

— Папса, бузуючы, і надалей будзе арыентавацца на Маскву, на правінцыю, на рабочую ўскраіну. Рок, канешне, толькі на Захад.

За апошні час «Мроя» тройчы выстаўляла сваю новую праграму на буйных канцэртах. Апошні раз гэта адбылося на «Сьнікерс рок-н-рол даў», які прайшоў 23-га сакавіка ў Палацы спорту. З-за павялі да Боба (Барыса Грабеньшыкова) ад камэнтараў да яго на выступу амаль усе ўстрымаліся. У параўнаньні ж з усёй астатняй расейскай тусоўкай («Вабанк», «Тэлевізар», «СС-20»), па думцы ўсіх менскіх музыкаў, «Мроя» выглядала значна мацней. Ну што ж, няхай і надалей гэтак будзе.

А. ДУБРОЎСКІ.

Хто твой вампір?

ВАДА
(Працяг.
Пачатак у №№ 8, 9).
(Рыбы, Рак, Скарпіён)

У знака «Вады» шмат праблемаў. Адна з іх — назапашаньне энэргіі, другая — частковая яе аддача, вызваленьне арганізма ад лішкаў. «Вадзяныя» уяўляюць сабой мажнх, часам нават тоўстых мужчын і жанчын. Яны спажываюць шмат мясных, мучных харчоў, у сярэднім у суткі 1,5—2,0 л вадкасці, якая ўтрымлівае цукар або соль. Прыкладна 60% энэргіі яны набіраюць з прадуктаў харчавання, 25—30% — з навакольнага асяроддзя, астатнія 10% — з хатняй абстаноўкі. «Вада» ня можа быць вампірам, таму што цудоўна засвойвае энэргію практычна з усіх аб'ектаў нэарганічнай прыроды, з фауны й флоры, пры гэтым не спажывае энэргіі людзей. Папросту няма такой неабходнасьці ды і энэргэтычныя каналы «Вады» дзейнічаюць так, што яны ня здольны прымаць і акумуляваць энэргію чалавека.

Праблемы «Вады» і ў тым, як аддаць лішкі, «чорную», выкарыстаную энэргію. Чалавек гэтага знаку вельмі лёгка знаходзіць крыніцу біярэсурсаў, карыстаецца ёй, але потым, праз 20—48 гадзін, ён павінен вызваліцца ад лішкаў. Празмерныя запасы энэргіі не садзейнічаюць стабілізацыі здароўя «Вады», бо ўжо праз 20 гадзін яна адчувае дыскамфорт. Калі ж і далей гаспадар сваіх энэргазапасаў ня будзе зай-

мацца фізічнымі практыкаваньнямі (штодзённа пасля 15 гадзін), ня выйдзе на шпацир у зоне адпачынку (2—4 гадзіны за горадам або ў парку), ня зоймецца справай па хатняй гаспадарцы (ня менш, як дзьве гадзіны ў суткі) і г. д., то яму ўжо ўначы цяжка расхарадаваць назапашаную энэргарэсурсу і гэта можа выклікаць сур'ёзныя захворваньні.

Лішкі трэба аддаваць, бо яны вельмі небясьпечныя. «Вада» гэта ведае, адчувае, але пазбавіцца ад лішкаў складана, таму што гэта вымагае часу, фізічных і інтэлектуальных сілаў. «Вада» даволі цяжкая на пад'ём, лянотная і іншы раз аддае перавагу таму, каб ляжаць з газэтай на канаве, чым прытрымлівацца актыўнага ладу жыцця. Усё сказанае характарызуе адну з унутраных праблем людзей-флегматыкаў і падказвае шляхі яе вырашэньня.

Ёсць і яшчэ адна праблема, звязаная з вонкавымі спажывацямі біяэнэргіі «Вады» — энэргавампірамі. У цэлым для гэтага знаку вампіры не такія шкодныя, бо яны забіраюць лішкі, вызваляюць арганізм ад «чорнай» энэргіі. Аднак «Вада», калі доўгі час кантактуе з людзьмі знакаў «Паветра» й «Агню», можа сур'ёзна пашкодзіць свайму здароўю. Асабліва небясьпечна, калі кантакт з гэтымі знакамі адбываецца ў першай палове сутак, калі ў «Вады» яшчэ не назапашаны сілы, гэта парушае баланс спажываньня ды разьмеркаваньня рэсурсаў арганізма. Там неабходна абдумаць

свае гутаркі й працяглыя зносіны з людзьмі пад знакамі «Паветра» й «Агню» у першай палове дня (да 15.00).

Для «Вады» бясьпечна мець справу з такімі ж «вадзянымі». Яны ня будуць прэтэндаваць на яе жыццёвыя запасы й паводзіць сябе дэбразычліва, дружалюбна.

У адносінах «Зямлі» ёсць некаторыя складанасьці, таму што для яе такія зносіны вельмі дарэчы, а вось для «Вады» — не заўсёды. Справа ў тым, што Зямля часткова спажывае энэргію «Вады», праўда, адмоўна не ўплывае. Гэта можна назваць джэнтэльманскім узаемаабменам энэргіі, дзе партнэры ў цэлым задаволены адзін другім. Тут ёсць некаторыя асаблівасьці: у «Вады» найбольш спрыяльныя адносіны са студзеньскай (1—19 студзеня), верасьнёўскай (20 жніўня—19 верасьня) і сьнежаньскай (20—31 сьнежня) «Зямлі». А вось з актыўнай травеньскай (20 красавіка—19 траўня) толькі з мужчынамі гэтага знака.

Такім чынам, «Вада» заўсёды знойдзе падтрымку з боку такой самай «Вады» й «Зямлі».

Аднак спакойнага характару жанчыны «Вады» не супраць кантактаваць з мужчынамі гарачага норава. Да прыкладу з «Агнём», гарачым і тэмперамэнтным. Праўда «Вада» павінна ўздзейнічаць на «Агонь» і зрабіць яго энэргічным, актыўным, толькі... не вампірам. Няхай «Агонь» зоймецца спортам, часцей бывае з каханай у кампаніях сяброў, працуе на ледзішчы, у хаце й г. д. Так магчыма астудзіць «Агонь» і зьменшыць яго палкасьць.

Падрыхтаваў
А. КАНДРАШОЎ.

26, ПОНЕДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

9.00. 23.25. Пад купалам сусвету. 9.15. «Дзедка за рэпку». 9.45. «Мачаха». Мастацкі фільм. 10.35. Тэхнічны агляд-93. 10.55. Старонкі беларускай музыкі. 11.25. «Траці анёл вострубі». Фільм-канцэрт. 11.55. «Пяць дзён на зямлі Гесен». Частка 3-я. 12.25. Усе дзеці — нашы... 12.55. Здароўе. 13.25. Бар'еры. 14.15. Што на свеце пачувацца... 15.25. Дакументальны фільм. 15.50. Фільм-канцэрт. 16.50. Творчае маладзёжнае аб'яднанне «Крок» прадставіць. 18.55. «Рэкіем на Сашы». Тэлеаналіз. 19.20. «Зямля трыгоў нашай». Праблемы перасяленняў чарнобыльскай зоны. 19.40. Чарнобыль: праблемы і вырашэнні. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.35. Спартыўны тэлекур'ер. 21.55. Тэлеаналіз дом кіно.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00. 8.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новості. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Посмотри, послушай... 8.40. 15.15. Мультифильм. 8.55. Марафон-15. 9.45. Что означают ваши имена. 11.20. 17.35. Гол. 14.25. Телемист. 15.10. Блокнот. 15.30. Ассоциация детского телевидения. 16.00. Премьера документального телефильма «Атомная энергетика без тайн и секретов». 16.20. Звездный час. 17.25. Технодром. 18.05. Погода. 18.10. Эхо недели. 18.45. Премьера хроникально-документального фильма «Молитва Сергию». 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Премьера художественного телесериала «Горячие и другие». 1-я серия. 22.10. «Новая студия» представляет. Бомонд. Ситуация. Здравствуйте, АТВ-брокер. Монтаж. 01.00. Пресс-экспресс.

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.25. Время деловых людей. 7.55. Утренний концерт. 8.10. Совершенно секретно. 9.05. Мульти-пульты. 9.20. Если вам за... 9.50. Вперед паровоза. 10.10. Досуг. 10.25. «Зеркало для героя». Художественный фильм. 1-я и 2-я серии. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Продлись, продлись, очарованье...». Художественный фильм. 14.50. Премьера документального фильма «Дикая природа Америки». (США). 15.25. Там-там. Новості. 15.40. Мегалопит. 16.10. Трансферфилм. 16.55. Черныш. 17.00. Россия. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Художественный фильм «Вор играет в прятки». 20.20. Манаора. 20.50. «Последний прилет марсиан». Мультифильм для взрослых. 21.00. Без ретуши. 22.20. Звезды говорят. 22.25. Спортивная карусель. 22.30. Ваше право. 22.45. На сессии ВС Российской Федерации. 23.00. Премьера телеэкрана. «Распад».

ПОЛЬША-I

7.00. Кофе или чай? 10.00. Новості. 10.10. Мама и я. 10.25. Дошкольники дома. 10.50. Поговорим о детях. 11.00. «Династия». Серия 186. 12.00. Школа для родителей. 12.20. Дети это любят. 12.30. Сатира и юмор. 13.00. Новості. 12.10. Программа дня. 13.15. «Спят» Серіал на англійскай мове. 13.40. Английский язык для детей. 13.45. Фільм на нямемцай мове. 14.20. Документальны фільм. 14.40. Загадки истории. 14.50. Документальный фильм. 15.00. Свет в темноте. 15.30. Чрезвычайный пересмотр. 15.55. Моя история. 16.00. Сенсация XX века. 16.30. Презентация. 17.00. Программа дня. 17.05. Программа для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.25. «Спят». Серіал пр-ва Англіі. 18.50. Антенна. 19.10. Сатирическая программа. 19.20. Международная публицистика. 19.45. Польша издала. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Миниатюры. 21.15. Телегетер. 22.30. Концерт. 23.30. Парламентский журнал. 23.45. Новості. 00.00. Музыкальная программа. 00.10. «Капитан Конрад». Серіал пр-ва Францыі. 01.05. Горячая линия. 01.15. «Тайны Сахары». Серіал пр-ва Італіі. 03.40. Польша-II

9.00. Панорама. 9.10. Местная программа. 9.40. «Танцевальное золотое городо». Мультисеріал. 10.05. Студия второй программы. 10.10. «Поклонения». Серіал пр-ва США. 10.35. Женский журнал. 11.00. Английский язык. Урок 57. 11.35. Хобби. 12.00. Панорама. 12.05. Студия второй программы. 12.10. Спортивная студия. 13.00. Студия второй программы. 13.15. Час откровения. 14.00. Панорама. 14.05. «Клариса». Серіал пр-ва Англіі. 15.00. Музыкальная программа. 16.00. Документальный фильм. 16.55. Программа на вечер. 17.00. Газета «Двойки». 17.30. Панорама. 17.35. Спорт. 17.50. «Танцевальное золотое городо». Мультисеріал. 18.15. Обзор кинохроники. 18.50. Польша кинохроника. 19.00. Местная программа. 19.30. Панорама. 19.35. «Поклонения». Серіал пр-ва США. 20.00. «Наш век». Документальный фильм. 21.00. «Антенна». Серіал пр-ва Англіі. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. «Без обезболивания». 23.00. «Клариса». Серіал пр-ва Англіі. 00.00. 997. Криминальная хроника. 01.00. Панорама.

27, ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

9.00. Пад купалам сусвету. 9.20. «Хрыстос прызымаўся ў Гародні». Мастацкі фільм. 10.45. Песні-думкі пр-ва заўвага. 11.15. Экспресс «Надзея». 12.15. Дзівоўны свет. 12.45. Пяць дзён на зямлі Гесен. Частка 4-я. 13.15. Мастацкая галерэя «У Пушкіна». 13.45. «Веснавія россыпкі». VII Міжнародны фестываль сучаснага балетнага танца ў Віцебску. 15.15. «Жылі-былі людзі». Тэлефільм. 15.40. «Пікіруючы зялёны». Мастацкі фільм. 16.40. Мультифильм. 16.50. Тэлевізійная дошка аб'яў. 17.00. Не быў што. 17.30. «Званы Хатыні». Канцэрт-рэвю. 19.10. «Грамадская думка». Сацыяльная абарона пенсіянераў па ўмовах росту цен. 20.10. Мост. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.35. «Мачаха». Мастацкі фільм. 22.25. Закрывіце II Міжнароднага фестывялю жаночага кіно. Пасля заканчэння — Тэлебэрга, Пад купалам сусвету.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новості. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.00. Новості. 8.20. Домосилька. 8.35. Премьера художественного фильма «Просто Мария». (Мексика). 9.25. Ассоциация детского телевидения. «Хочу стать звездой». 9.55. Межгосударственный телеканал «Останкино» представляет программу «Белая буря». 10.20. «Горячие и другие». Художественный телесериал. 12-я серия. 11.50. 00.25. Пресс-экспресс. 11.20. Художественный фильм. «Уроки французского». 12.40. «Ах, доведи, доведи...» Художественный фильм. 14.45. 15.15. Мультифильм. 14.25. Деловой вестник. 14.40. Мир денег. Адама Смита. 15.10. Блокнот. 15.30. Единый мир. 16.00. Тайны и поклонники. 17.25. Межгосударственный телеканал «Останкино» представляет программу «Интерпол для СНГ». 17.50. Погода. 17.55. «Просто Мария». (Мексика). 18.40. Миниатюра. 18.55. Тема. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 21.40. Музыкальная мозаика. 20.55. Хоккей. Чемпионат мира. 1/4 финала. В перерыве — Азбука собственника. 23.55. Видеодром.

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.25. Время деловых людей. 7.55. Без ретуши. 8.50. «К-2» представляет «Б. Г. в гостях у САС». 10.10. Конверсия в провинции. 10.40. «Убить дракона». Художественный фильм. 1-я и 2-я серии. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. РТВ-избранное: земля вызывает к истине. 15.00. Телебэрга. 16.15. Телеаналіз. 16.45. «Пепели». Спектакль кукольного театра. 16.55. Трансферфилм. 17.00. Хроника вестей. 17.30. Давать-те разберемся. 17.45. Парламентский вестник. 18.00. Российская энциклопедия. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Премьера художественного телефильма «Санта-Барбара». 159-я серия. 20.15. Соло. 21.00. Кабаре «Околесица». 22.20. Звезды говорят. 22.25. Спортивная карусель. 22.30. Господа-товарищи. 22.45. На сессии ВС Российской Федерации. 23.00. Арт-обстрел. 00.00. Площадь искусств.

ПОЛЬША-I

7.00. «Тайны Сахары». Серіал пр-ва Італіі. 8.35. «Билл Гоубси шоу». Серіал пр-ва США. 9.00. Это люблю. 9.40. Антенна. 10.00. Новості. 10.10. Мама и я. 10.25. Дошкольники дома. 10.50. Поговорим о детях. 11.00. «Капитан Конрад». Серіал пр-ва Францыі. 12.00. Рынок труда. 12.00. Приветное с полемем. 12.30. В другом плане. 12.45. Клуб одиноких сердец. 13.00. Новості. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Документальный серіал. 14.40. Кухня. 14.55. Книга чудес техники. 15.10. Рисуй с нами. 15.20. Клуб домашнего компьютера. 15.35. Играет музыка. 15.50. Документальный серіал. 16.20. Мы в космосе. 16.35. Джайстик. 17.00. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.25. «Билл Гоубси шоу». Серіал пр-ва США. 18.50. Журнал потребителя. 19.15. Энциклопедия II мировой войны. 19.40. Документальный фильм. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 20.55. Минут для министра труда. 21.15. «Легенда Техаса». Вестерн пр-ва США. 22.30. Публицистическая программа. 22.25. Программа о балете. 23.45. Вечерние новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.10. Провинциальный блокнот. 00.35. Мир без границ. 00.55. Горячая линия. 01.05. Беседа с Огнеской Осецкой. 02.00. Телефильм воспоминаний. «Выстрел». 03.10. Теле-театр. «Слова и музыка».

ПОЛЬША-II

9.00. Панорама. 9.05. Местная программа. 9.40. «Приключения Гулливера». Мультисеріал. 10.00. Студия второй программы. 10.10. «Поклонения». Серіал пр-ва США. 10.35. Мир женщин. 11.00. Экспресс репортеров. 11.30. Французский язык. Урок 23. 12.00. Панорама. 12.05. Студия второй программы. 12.15. Отчина. 12.20. Опера. 14.00. Панорама. 14.05. Музыкальная программа. 14.25. Единственный серіал. 15.00. Открытая студия. 16.00. Легенды кино. 16.55. Программа на вечер. 17.00. Тележурнал. 17.00. Панорама. 17.35. Стиль в моде. 17.50. «Приключения Гулливера». Мультисеріал. 18.15. Отчина. 18.40. Моя вера. 19.00. Местная программа. 19.30. Панорама. 19.35. «Поклонения». Серіал пр-ва США. 20.00. Легенды кино. 21.00. Концерт. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.45. Колесо фортуны. Телеурир. 23.20. «Надзор». Фільм пр-ва Польші.

28, СРЕДА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Рання рэспублікі. 8.10. 23.35. Пад купалам сусвету. 8.25. «Падальчкі». Фільм-канцэрт. 9.00. Гісторыя Беларусі. 9-ы клас. 9.30. «Мачаха». Мастацкі фільм. 10.20. «Вук і Расія». Дакументальны фільм. 11.10. «Пяць дзён на зямлі Гесен». Частка 5-я. 11.40. «Новая грань». Фільм-канцэрт. 12.05. Не быў што. 12.35. «Траба жыць». Дакументальны фільм. 13.30. Навіны. 13.40. «Дума». Фільм-канцэрт. 14.20. «Наўцільс». Мастацкі фільм. 15.45. Сабар-топ-10. 16.45. Асаблівы выпадак. 17.25. Дэзіннік Прынёманья. (Гр.). 17.35. «Гардніца». Літаратурна-мастацкая праграма. (Гр.). 17.15. Мультифильм. (Гр.). 17.25. «Надзея». Пра

чалавечнасць, спачуванне і міласэрнасць. (Гр.). 19.10. «Пяць зорак». Тэлежурнал. 20.10. Рэйтынг. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.35. «Мачаха». 22.25. Футбол. Чэмпіянат Беларусі. «Неман» (Гродна) — «Днепр» (Магілёў). 2-гі тайм (Гр.). 23.15. Ніка.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00. 8.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новості. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. 15.15. 17.00. Мультифильм. 8.40. 15.30. Джем. 9.10. Хоккей. Чемпионат мира. 1/4 финала. 3-й период. 9.50. Особняк на Володарского. 10.10. В мире животных (с сурдопереводом). 11.50. 00.10. Пресс-экспресс. 11.20. Художественный фильм. «Ночной звонок». 12.20. Премьера художественно-публицистического фильма «Блудный сын». 14.25. Телемист. 15.10. Блокнот. 16.30. «Кошелек пенсионера». Социальное обеспечение в России и Финляндии. 16.50. Технодром. 17.25. Межгосударственный телеканал «Останкино» представляет программу «Не может быть». 17.50. Погода. 17.55. Футбол. Отборочный матч чемпионата мира. Сборная России — сборная Венгрии. В перерыве — Спокойной ночи, малыши! 20.40. Репортаж ни о чем. 20.55. Премьера художественного фильма «Путь героиня». 1-я серия (Англия). 21.55. Творческий вечер народной артистки России Людмилы Рюминой. 00.25. Л-клуб.

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.25. Время деловых людей. 7.55. Утренний концерт. 8.10. Соло. 8.55. Мульти-пульты. 9.10. Уральский вариант. 9.55. Кабаре «Околесица». 10.50. Досуг. 11.05. Художественный телефильм «Санта-Барбара». 159-я серия. 11.55. Параллели. 12.10. У Кюши. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Программа «03». 13.55. «Почему Мэри Пикфорд». Художественный фильм. 15.15. Сигнал. 15.30. Там-там. Новості. 15.45. «Пепели». Спектакль кукольного театра. Часть 2-я. 16.15. Трансферфилм. 17.00. Большой круг. 17.15. «Кредитные карточки: прошлое, настоящее, будущее». Документальный фильм. 17.50. Уходящая натура. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Санта-Барбара». 160-я серия. 20.15. Сам себе режиссер. 20.45. Экран криминальных сообщений. 21.00. Прок. 22.20. Звезды говорят. 22.25. Спортивная карусель. 22.30. Антракт. 22.40. На сессии ВС Российской Федерации. 23.10. Экзотика. 00.10. Баскетбольное обозрение.

ПОЛЬША-I

7.00. Кофе или чай? 10.00. Новості. 10.10. Мама и я. 10.25. Дошкольники дома. 10.50. Поговорим о детях. 11.00. «Легенда Техаса». Вестерн пр-ва США. 13.00. Новості. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Орфография. 14.00. Наталье век. 14.55. На пути к чудесам света. 15.25. Документальный фильм. 16.00. Современная польская проза. 16.30. Композитор и его город. 17.00. Программа на вечер. 17.05. Программа для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.25. «Счастие нельзя купить». Серіал пр-ва Канады. 19.15. Здоровье. 19.35. Мы и мир. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. Спортивная студия. 22.00. Это несправедливо. 23.30. Лексикон польской развлекательной музыки. 23.45. Новості. 00.05. Музыкальная программа. 00.15. Горячая линия. 00.25. «Мелкие деньги». Фільм пр-ва Польші. 01.45. Художник М. Грекута. 02.15. «Точка зрения». Серіал пр-ва Польші. 03.05. Это люблю. 04.05. Внешние события XX века. Документальный фильм.

ПОЛЬША-II

9.00. Панорама. 9.10. Местная программа. 9.40. «Приключения Гукки Финна». Серіал пр-ва Японіі. 10.10. «Поклонения». Серіал производства США. 10.40. Мир женщин. 11.00. Английский язык. Урок 26. 11.30. Немецкий язык. Урок 26. 12.00. Панорама. 12.05. Студия второй программы. 12.15. Спортивная студия. 13.00. Студия второй программы. 13.10. Концерт. 13.30. Автожурнал. 14.00. Панорама. 14.05. «Юрел или решка». Серіал пр-ва Австраліі. 15.00. Открытая студия. 16.05. Структура человека. 16.50. Программа на вечер. 17.00. Артист и его мир. 17.30. Панорама. 17.35. Спорт. 17.45. Розыгрыш лото. 17.55. Спортивная студия. 18.45. Местная программа. 19.45. Панорама. 19.50. «Поклонения». Серіал пр-ва США. 20.15. Документальный фильм. 21.00. «Юрел или решка». Серіал пр-ва Австраліі. 22.00. Панорама. 22.30. Экспресс репортеров. 23.00. Театральная студия. 00.00. «Чернобыль». Часть 1. Документальный фильм. 00.30. Документальный фильм. 01.20. Панорама.

29, ЧЕТВЕРГ

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Рання рэспублікі. 8.10. 23.55. Пад купалам сусвету. 8.25. «Панаскага гадзіна». Фільм-канцэрт. 9.00. «Мачаха». Мастацкі фільм. 10.05. «Пяць зорак». Тэлежурнал. 11.05. «Маналогі за кадрам». Дакументальны фільм. 11.40. «Смерць пад ветразам». Мастацкі фільм. 1-я серыя. 12.45. Ледзяны гітарыст. 13.30. 17.30. Навіны. 13.40. «Адзінокі палюянцы». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серыі. 16.00. Кінаварыс. 16.05. Здароўе — дзецям. 16.55. Ясёлыя «Званочкі». 17.40. Тэлебэрга. 17.50. «Над Нёманам». Праграма на польскай мове. (Гр.). 18.30. Навіны Бі-бі-сі. 19.00. Абласныя навіны. (Гр.). 19.10. Зачытайце мае пismo... 19.15. Лідская праграма. (Гр.). 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.35. «Мачаха». 22.25. «Карабелі». Ток-шоу з удзелам Вячаслава Ціханова. 22.55. Саломінка. 23.10. Тусоўка. 23.40. Ніка. 00.05. Кубак Беларусі па культурызму.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новості. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. 13.50. 15.15. Мультифильм. 8.35. Премьера художественного фильма «Просто Мария». (Мексика). 9.20. 16.20. Футбол. Отборочный матч чемпионата мира. Сборная России — сборная Венгрии. 2-й тайм. 10.10. Хоккей. Чемпионат мира. 1/4 финала. 3-й период. 10.50. 00.25. Пресс-экспресс. 11.20. Художественный фильм. «Саватосов гусар». 12.30. «Лебединая песня». Художественный фильм. 12.55. Премьера документального фильма «Повелитель мучил». 14.25. Телемист. 15.10. Блокнот. 15.20. Песня на таджикской земле. 15.50. Будете счастливы? 16.20. Это вы можете. 17.25. ... До 16 и старше. 18.05. Погода. 18.00. «Просто Мария». (Мексика). 19.00. Русский миф. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Лото «Миллион». 21.10. Премьера художественного фильма «Путь героиня». 2-я серия. 22.05. Музыка в эфире. Части 1-я и 2-я. 00.45. Футбол. На пути к Уэмбли.

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.25. Время деловых людей. 7.55. Параллели. 8.15. Мульти-пульты. 8.25. Время и личность. 9.10. Сам себе режиссер. 9.40. Экзотика. 10.40. Устами младенца. 12.00. Художественный телефильм «Санта-Барбара». 160-я серия. 12.50. Пилигрим. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Варвара-краса, длинная коса». Художественный фильм. 14.45. Ах, карьеры. 15.00. Алгоритмы. 15.30. Там-там. Новості. 15.45. Игры проигрыша. 16.05. «Зеревка». Мультифильм для взрослых. 16.15. Трансферфилм. 17.00. Хроника одной аферы. 17.30. М-стрет. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Санта-Барбара». 161-я серия. 20.15. Хроно. 20.45. Экран криминальных сообщений. 21.00. 22.30. Тихий дом. 22.20. Звезды говорят. 22.25. Спортивная карусель. 22.30. Концерт джазовой музыки.

ПОЛЬША-I

7.00. «Точка зрения». Серіал пр-ва Польші. 7.50. Здоровье. 8.15. «Книжка в Шварцвальде». Серіал пр-ва Германіі. 9.00. Это люблю. 10.00. Мама и я. 10.25. Дошкольники дома. 10.50. Поговорим о детях. 11.00. «Клуб «Правда»». Серіал пр-ва США. 11.50. Репортаж. 12.30. Публицистическая программа. 13.00. Новості. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.50. Документальный фильм. 15.00. Четверть часа с медичиной. 15.15. Экологическая программа. 15.30. Животные мира. 16.15. Такой пейзаж. 16.35. Как быть молодым и красивым. 17.00. Программа на вечер. 17.05. Программа для молодежи. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.25. «Клиника в Шварцвальде». Серіал пр-ва Германіі. 19.10. Католический журнал. 19.30. Домашний юрист. 19.40. Сатирическая программа. 20.00. Музыкальный ящик. 20.10. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 20.55. Минут для министра труда. 21.15. «Легенда Техаса». Вестерн пр-ва США. 22.30. Публицистическая программа. 22.25. Программа о балете. 23.45. Вечерние новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.10. Провинциальный блокнот. 00.35. Мир без границ. 00.55. Горячая линия. 01.05. Беседа с Огнеской Осецкой. 02.00. Телефильм воспоминаний. «Выстрел». 03.10. Теле-театр. «Слова и музыка».

ПОЛЬША-II

9.00. Панорама. 9.10. Местная программа. 9.40. Жизнь в зоопарке. 10.00. Студия второй программы. 16.55. Программа на вечер. 17.00. Большой мяч. 17.30. Панорама. 17.35. Культурно-публицистическая программа. 17.50. Жизнь в зоопарке. 18.15. «В тени Кремля». Документальный фильм. 18.50. Публицистическая программа. 19.00. Местная программа. 19.35. «Поклонения». Серіал пр-ва США. 20.00. Женщины джаза. 21.00. Концерт. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.45. Колесо фортуны. 23.20. «Небеса обетованные». Комедия пр-ва СССР.

30, ПЯТНИЦА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Рання рэспублікі. 8.10. 23.35. Пад купалам сусвету. 8.25. Фільм-канцэрт. 9.30. «Мачаха». Мастацкі фільм. 10.20. Спартыўны стыль. 11.00. «Не знішчаць дрэва жыцця». Дакументальны фільм. 11.40. «Смерць пад ветразам». Мастацкі фільм. 2-я серыя. 12.30. Любоў да роднага краю. 13.00. «Ах, карьеры». Дакументальны фільм. 13.30. 17.30. Навіны. 13.40. Алянах кінападарожжаў. 14.00. «Цень, ці можа быць, усё абдыдзе». Мастацкі фільм. 15.45. Мы такія розныя. 16.25. Латарэя аўтаграфу. 17.40. Мультифильм. 17.50. Дэзіннік Прынёманья. (Гр.). 18.05. «Толькі па пятніцах». Інфармацыйна-публицистическая праграма. (Гр.). 19.00. Абласныя навіны. (Магілёў). 19.10. «1308». Конкурс песні. 19.40. «Сустрача дзяўчына». Наш госьць — генеральны пракурор Рэспублікі Беларусі В. І. Шаладоуна. Прамая лінія. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.30. Да нацыянальнага свята каралеўства Нідэрландаў. 21.40. «Сто дзесятых ідзе без прыпынку» («Бомба ў поезд»). Мастацкі фільм. 23.15. Ніка. 23.25. Тэлебэрга. 23.45. Кікбоксінг. Турнір «Масква, Парыж, Дублін». 00.25. Рок-айленд.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00. 8.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новості. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Мультифильм. 8.50. 15.10. Фільм-детям. «Руди в гостях». 9.50. ... До 16 и старше. 10.30. Концерт казачьих ансамблей. 11.50. 01.25. Пресс-экспресс. 11.20. Клуб путешественников (с сурдопереводом). 12.10. «Эдит Пиаф». Фільм-спектакль. 13.45. Мультифильм.

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

Прыехалі!
Фатаграфаванне А. УЛАДАСЕВІЧА.

● *Рэфлексіі*

Турыстычны бізнэс

Днямі ў «Тэлеэкспрэсе» (штодзённая інфармацыйная праграма першага канала польскага тэлебачання) паведамілі, што летась Польшчу наведала 49 мільёнаў турыстаў, і яны пакінулі ў гэтай краіне чатыры мільярды сто мільёнаў даляраў.

У камуністычнай Польшчы існавала толькі каля 17 турыстычных фірмаў, а зараз іх больш за сто. Цяпер польскія бізнэсмэнамі плануецца ўкласці ў гэту выгудную справу 800 мільёнаў даляраў, прычым, калі ўсё пойдзе добра, будзе магчыма павялічыць інвестыцыі ўдвая. Плата за гатэль у Польшчы зараз амаль не адрозніваецца ад эўрапейскіх, аднак краіна прываблівае турыстаў сваёй багатай гісторыяй, звычаямі, значна таннейшымі выдаткамі на харчаванне і транспарт.

Наўрад ці каго трэба сёння пераконваць у тым, што турызм, бадай, самы выгудны бізнэс. Праўда,

у Беларусі гэта пакуль не вядома ня толькі дзяржаве, але і прыватным прадпрыемствам. Шмат хто нават не здагадваецца, што наша краіна размешчана ў цэнтры Еўропы, мае непарторную гісторыю, падчас якой неаднойчы менавіта на нашай зямлі вырашаўся лёс самой Еўропы. Ня многія здольны ацаніць прыгажосць нашых лясоў, азёраў, старажытных замкаў. Ды і хто можа ведаць, што некалі ў свой час у Белавежскую пушчу збіраўся пераехаць жыць славетны французскі энцыклапедыст — Д. Дзідро.

Дарэчы, пасол Францыі ў Беларусі ў сваім першым інтэрв'ю на нашай зямлі, праехаўшы толькі з лецішча да Менска, параўнаў нашы краявіды з Швейцарыяй. Шкада, што нашы багатыя людзі гэтага не разумеюць, хоць усё можа быць значна прасцей — ня маюць грошай...

М. МІКАЛАЙЧЫК.

На памостках Вялікабрытаніі

Выдатную перамогу атрымала зборная беларускіх спартыўных гімнастаў на чэмпіянаце свету ў Вялікабрытаніі. Нашы спартыўцы заваявалі шэсць мэдальных розных гатункаў, што прынесла ім перамогу ў неафіцыйным заліку чэмпіяната свету. Асабліва вызначыўся славетны В. Шчэрба — ён перамог у шматбор'і, а таксама быў сярод прызёраў у вольных практыкаваннях і апорным скачку. Яшчэ адзін наш гімнаст І. Іванюк дабіўся значнага поспеху? Ён выйграў бронзавы медаль у практыкаваннях на кольцах.

Наступны этап — супэрфінал

Днямі ў Менску закончыўся фінальны тур першага нацыянальнага чэмпіянату Беларусі па гандболу. Як і чакалася, без проигрышаў прайшоў усе гульні толькі менскі СКА-1. Ён і разыграе залатыя мэдаль з клубам СКА-2, які ўяўляе сабой юніорскую зборную нашай дзяржавы. Бронзу разыграюць паміж сабой перыферыяльныя клубы «Случ — Скаф» са Слуцку і каманда «Заходні Буг» з Берасця. Супэрфіналы пройдуць у другой палове траўня і будуць працягвацца да двух перамог.

Г. А.

Наш жарт па-расейску...

або Парады спадара Маскалёва

Што ні кажыце, а гумар для чалавека заўсёды меў вялікае значэнне. Тым больш у нашыя невясёлыя часы. Усмешкі на тварах сёння з'яўляюцца і знікаюць так хутка, як і грошы ў першыя тры дні пасля зарплаты. Але смех заўсёды быў і застаецца барометрам здароўя грамадства.

Дык якія тады мы сёння? Пэўна, яшчэ не канчаткова страчаныя, падумалася мне, калі аднойчы прачытаў у газеце «Знамя юности» паведамленне аб маючым адбыцца ў г. Оршы першым Рэспубліканскім фестывалі сатыры і гумару «Канвеер смеху-93».

Ехаў на фестываль ва ўзвышым настроі. Ні ў Маскве, ні ў Адзе, ні дзе яшчэ, а ў нашай Беларусі ўрэшце ладзіцца наш Беларускі нацыянальны фестываль, на якім прагучыць менавіта наш каларытны, дасціпны беларускі жарт.

Орша сустрэла, нягледзячы на канец сакавіка, снегам і марозам. Вуліцы былі расквечаны шматлікімі аб'явамі аб фестывалі гумару. Палац культуры ільонкамбіната сустракаў удзельнікаў. Кожнага віталі як сваяка. Праводзілі ў гатэль, цікавіліся цяжкасцямі, прапаноўвалі свае паслугі па любым пытанні. Але мяне ўвесь час не пакідала думка, што нешта ня так. А божухны! Я злапаў сябе на тым, што за цэлы дзень не пачуў ніводнага слова на беларускай мове, ня ўбачыў ніводнага надпісу па-беларуску. І гэта на Рэспубліканскім фестывалі? Ну добра, супакойваю сябе, можа ў іх цяжкасці з настаўнікамі беларускай мовы, можа, няма каму перакладаць надпісы. Пачнецца свята, і ўсё зойме сваё належнае месца.

Спачатку намерзілі праслухоўваць удзельнікаў. Вось тут і прыйшоў час здзіўляцца. Прадставілі журы: А. Валадарскі — г. Кіеў, У. Дуброўскі — г. Рыга, В. Маскалёў — г. Масква...

А дзе нашы браты-беларусы? Ці

не засталася ніводнага беларускамоўнага чалавека? Але ёсць жа «Вожык», бібліятэка «Вожыка». Хтосьці ж піша і друкуе гумарэскі, пародыі, гумарыстычныя сцэнарыі. Можа, таму і працэнтаў 90 выступаючых былі рускамоўныя. А як інакш, калі аднаму з выступаючых на беларускай мове ў час праслухоўвання журы па-добраму «параіла», што калі ёсць якія творы на рускай мове,

Пачак «Мальбара» пажарніку

Беларускія пажарнікі адзначаюць сваё прафесійнае свята па-ранейшаму паводле ленинскага дэкрэту — 17 красавіка...

Увогуле аб пажарнай ахове ўгадваюць ня часта. І ўсё да таго часу, пакуль да нас не даходзіць «чырвоны певень». Так, у мінулым годзе, калі пачаліся пажары на тарфяніках, урад урэшце ўзгадаў і аб пажарнай ахове, абнавілі часткова тэхніку, дапамаглі з палівам і да пэўнага часу напэўна зноў забыліся.

Да прыкладу, толькі у Ленінскім раёне Горадні з пачатку гэтага года адбылося ўжо пяцьдзесят пажараў. Матэрыяльныя страты ад іх склалі каля двух мільёнаў рублёў. Дарэчы, пажарнікамі выратавана маёмасць на 105,5 млн. рублёў. Больш таго, выратаванымі засталіся 86 чалавечых жыццяў.

Аднак не перастае здзіўляць тое, як нядбайна нашы людзі адносяцца да самых элементарных правіл бяспекі. Колькасць штрафаў і папярэджанняў з пачатку гэтага года за парушэнне прыватнымі і службовымі асобамі правілаў пажарнай бяспекі ўжо перавышае адпаведную лічбу за ўвесь мінулы год. Самае, бадай, смяешнае, што за такіх парушэнняў можна наклаць штраф толькі да 200 рублёў, а ў мінулым годзе ўвогуле толькі сорок. Як правіла, жартуюць з гэтага тыя, каго штрафуюць пажарнікі і на развітанне могуць запрэзентаваць пачку добрых цыгарэт, якія па сённяшніх цэнах амаль удвая перавышаюць кошт штрафа.

Апошнім часам з'яўляецца мноства

новых прыватных фірмаў і кампаній, працаваць з якімі значна цяжэй, чым раней з дзяржаўнымі ўстановамі. І зной-такі ў гэтым плане шмат спадзяванняў на новы Закон. Дарэчы, дзеля гэтага ніводнага разу ніхто з шэраговых пажарнікаў ня ездзіў нікуды за вопытам. Катаецца начальства, але ад гэтага, як вядома, мала што змяняецца.

Адна з цяжкасцяў яшчэ і ў тым, што на Беларусі практычна не вырабляецца ніякай пажарнай тэхнікі, акрамя, хіба, вогнетушыцеляў. Хоць увесь час вядуцца пустыя размовы аб канвэрсіі на ваенных заводах. А хутка, відаць, надыдзе час, калі за ўсю тэхніку, што мы атрымліваем з Расіі і Украіны давядзецца плаціць валютай. Да таго ж трэба знамяціць, што гэта тэхніка далёка ня лепшых узораў.

Яшчэ выклікае турботу і тое, што колькасць пажарнай аховы не расце, а, наадварот, скарачаецца. Так, да прыкладу, ваенізаваная пажарная частка Ленінскага раёна Горадні існуе ўжо трынаццаць гадоў. За гэты час раён вырас у некалькі разоў, а пажарная ахова так і засталася туліцца ў маленькім будынку, дзе нават заняткі з асавымымі саставам праводзіць няма ніякай магчымасці.

Толькі ў мінулым годзе ў Менску была ўтворана свая вышэйшая пажарная школа. Дарэчы, выпускнікі сярэдніх школаў накіроўваюцца туды мясцовымі ўстановамі пажарнай аховы, а паступіўшыя вызваляюцца ад службы ў войску.

М. МІКАЛАЙЧЫК.

Пярсьцёнкі да шлюбу: 50 тысяч рублёў

Перад праваслаўным вялікднём на рынку без асаблівых зменаў. Як і ў папярэднія выхадныя, ня шмат людзей і ня шмат тавару. Праўда, цэны на харчовыя тавары трохі панізіліся.

Амаль цэлы дзень людзі тоўпіліся, каб набыць танных сіцылійскіх апэльсінаў, якія даставілі ў Горадню як гуманітарную дапамогу.

У каталікоў і праваслаўных скончыўся пост і, напэўна, хутка пачнуцца вясельлі. Два залатыя пярсьцёнкі на Гарадзенскім торжышчы каштуюць зараз 50 тысяч рублёў.

Кошт некаторых харчовых тавараў у мінулы суботу:

Сьвініна, 1 кг — ад 400 да 1600 руб.

Вэнджаніна, 1 кг — ад 900 да 2400 руб.

Шынка собская, 1 кг — ад 700 да

1200 руб.

Яйкі, дзесятак — 180—230 руб.

Індык, 1 шт. — 4—4,5 тыс. руб.

Курыца, 1 шт. — 2—2,5 тыс. руб.

Трус, 1 шт. — 1000—1500 руб.

Бараніна, 1 кг — 800—1700 руб.

Сала салёнае, собскае, 1 кг — 600—650 руб.

Сьмятана, 1 л — 400 руб.

Масла, 250 г — 220 руб.

Морква, 1 кг — 180 руб.

Бульба, 1 кг — 40—45 руб.

Яблыкі, 1 кг — ад 200 да 400 руб.

Цыбуля, 1 кг — 70—80 руб.

Алей, 1 л — 380 руб.

Мёд, 1 кг — 1800 руб.

Лімоны, 1 шт. — ад 100 да 200 руб.

Бананы, 1 шт. — 190 руб.

Гарэлка, 1 бут. — 550—600 руб.

Даляр ЗША — 870—875 руб.

М. ЖЫЛЕЎСКАЯ.

Валюта

Сёння ў Вільні амэрыканскі далар можна прадаць за 515 талёнаў, купіць — за 525, нямецкую марку — за 310 і 317.

А. К.

Увага! Наступны нумар «Пагоні» выйдзе праз два тыдні — 7 траўня.

«ПАГОНЯ»

Рэдактар С. АСТРАЎЦОЎ

Заснавальнік: культурна-асьветніцкі фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул. Дамініканская, 1.
Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.
Газета выдаецца штодзень па пятніцах.
Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.
Фотанабор, афэсны друк.
Гарадзенская вабласная ўзбудыненая друкарня: 230003, г. Горадня, вул. Паліграфістаў, 4.

Падпісана да друку 22 красавіка 1993 г.

Тыраж 3400 паасобнікаў. Замова 1989

В. ВАРАНЕЦ.